

eduard

**LIMITED
EDITION**

MIGHTY EIGHTH *65th Fighter Wing*

STAVEBNÍ NÁVOD

1/48

11196-NAV 1

ROUTE 65 NAPŘÍČ EVROPOU

Již první operace bombardovacího letectva USA v Evropě v roce 1942 ukázaly přehlíženou slabinu strategických čtyřmotorových bombardérů, postavených tvář v tvář německé Luftwaffe. Skutečnost, na rozdíl od předpokladu představitelů tzv. „bombardovací mafie“ ve velení amerického letectva, odhalila velkou zranitelnost bombardérů, což se při narůstajícím nasazení počtu letounů i frekvence misí brzy projevilo formou enormních ztrát.

text by JAN ZDIARSKÝ

Jedna z fotografií známé a působivé série záběrů na letku Mustangů 375th FS, pořízené 26. července 1944, ukazuje dvě ze tří základních podob žlutého markingu 361st FG. Ve skupině letí tři P-51D a jeden P-51B. Během následujících měsíců byly všechny tyto čtyři Mustangy zničeny při haváriích. Nepřehlédnutelné je zelené zbarvení doplněné na hřbet trupu a horní plochu křídla, naznačující plánované dočasné umístění skupiny na některé z osvobozených kontinentálních letišť. K tomu došlo až na konci roku 1944.

Předpoklad, že svazy čtyřmotoráků budou neohroženými pány nebe nad kontinentem, snadno odrážejícími útoky nepřátelských stíhačů a plující vysoko nad dosahem německého flaku, brzy vzal za své. Ztráty byly dokonce tak ohromné, že se uvažovalo o zastavení strategických bombardovacích misí nebo včlenění VIII. Bomber Command USAAF pro velení RAF a orientaci na noční bombardování.

A to v době, kdy Američané podnikali útoky na cíle v okupované Francii, či jen na okraji samotné Říše. Bylo však zřejmé, že brzy přijde doba, kdy bude nutno proniknout nad území Německa mnohem hlouběji. Jediné, co by mohlo bombardéry ochránit, byly jednotky vlastních stíhačů. Problém však byl v tom, že Američané a ani Britové nedisponovali strojem, který by mohl takovou roli plně zvládnout. Stávající P-47 a P-38 v tomto směru nedostačovaly. Vývoj vhodného letounu byl úkolem konstruktérů; vybudování odpovídající organizační struktury připadlo stratégům a velitelům. Ambiciózní cíle měly vést k vybudování nejmocnější letecké armády na světě. A toho bylo dosaženo za necelé dva roky od chvíle, kdy 17. srpna 1942 americké bombardéry od VIII. FC podnikly první samostatnou operaci, útok na seřazovací nádraží Rouen-Sotteville ve Francii.

(Pozn: pro další informace doporučujeme úvodní text ke stavebnici 11174 MIGHTY EIGHTH: 66th Fighter Wing, či článek *Little Friends* v časopise Info Eduard č. 161; 7/2023).

USAAF již pochopitelně ve Spojeném království disponovala vlastními stíhacími jednotkami, ty však bylo potřeba logisticky a funkčně provázet s jednotkami bombardérů. V únoru 1944 vzniklo US Strategic Air Forces in Europe (USSTAF) a především byla na základě VIII Bomber Command reorganizována 8th Air Force a do ní byly kromě samotné Bomber Command včleněny také VIII Air Support Command a VIII Fighter Command. Posledně jmenovaná struktura sestávala ze tří stíhacích wingů, jejichž prioritním úkolem měla být ochrana bombardérů. Z počátku VIII FC nedisponovalo takovým množstvím letounů a jednotek, jak bylo třeba. Stavby však byly rychle doplňovány a v srpnu 1944 již 8th AF disponovala šestnácti stíhacími skupinami. Ty byly začleněny do tří stíhacích wingů (křídla; Fighter Wings), jmenovitě 65th FW, 66th FW a 67th FW. Příslušnost konkrétních stíhacích skupin k danému wingu byla až na výjimky stabilní. Zároveň tyto wingy obvykle zajišťovaly doprovod bombardérům konkrétních divizí od 8th AF (65th FW poskytovala ochranu Liberatorům od

2nd BD, 66th FW doprovázela B-17 od 3rd BD a 67th FW pak B-17 od 1st BD).

65th Fighter Wing

Kustavení 65th FW došlo 25. března 1943 jako 4th Air Defense Wing. Jeho velitelství se na konci jara 1943 přesunulo do Anglie, kde byl o měsíc později přeznačen na 65th Fighter Wing. Jeho nastávajícími úkoly byl především doprovod bombardérů 2nd Bomb Division, ale také útoky na pozemní cíle během příprav invaze v červnu 1944 a následně přímá podpora pozemních vojsk, či postřelování dopravních cílů a letišť v hloubi kontinentu.

Ačkoliv u stíhacích skupin 65th FW nelétalo tolik hlavních es, jako u jiných jednotek, i zde se vyskytují jména pro své úspěchy dobře známá, jako byli Col. Hubert A. Zemke, LtCol. Francis S. Gabreski, Col. Donald M. Blakeslee, Capt. Don S. Gentile nebo LtCol. Claiborne H. Kinnard, Jr. Mezi veliteli jednotek se dočasně objevili také muži, jejichž úspěchy jsou spojovány především s jejich působením u jednotek ostatních dvou stíhacích wingů VIII Fighter Command, například Col. John D. Landers nebo Col. John C. Meyer.

Velitelem 65th FW byl po většinu doby jeho působení v Evropě Col. Jesse Auton. V základní sestavě v roce 1944 tvořilo 65th FW celkem pět stíhacích skupin

(4, 56, 355, 361 a 479). Sestava však nebyla stálá, některé ze skupin byly dočasně vyčleňovány, nebo byly zařazovány jiné. Bojové zkušenosti vedly k ustavení dalších jednotek podporujících činnost wingu, kterými byly především Scouting Force a Emergency Rescue Squadron.

4th Fighter Group

Debden Eagles

Skupina byla založena 22. srpna 1942. Jejím základem se stali američtí dobrovolníci s bojovou zkušeností ze služby v RAF, kde tvořili základ Eagle Squadrons. Nově, již pod americkým velením, vstoupili znovu do bojů v říjnu 1942. Základnou 4th FG byl (až na malou počáteční výjimku) po celou dobu jejího bojového působení Debden, přibližně 20 kilometrů jižně od Cambridge. Ten byl ostatně již před tím domovem také zmíněných Eagle Squadrons RAF, konkrétně to byly No. 71 Sqn a No. 121 Sqn. Jednou ze zvláštností 4th FG, oproti jiným skupinám VIII FC, bylo používání britských Spitfirů, a to v počátečním půlroce jejího působení. Spitfiry byly následně nahrazeny P-47 a ty po roce, v dubnu 1944, letouny P-51. Za dobu působení 4th FG bylo jejím pilotům připsáno více než 1000 zničených nepřátelských letounů, což z ní činilo nejúspěšnější stíhací skupinu celé 8th AF co do počtu letounů zničených ve vzduchu i na zemi.

Bílý pruh přes motorový kužel, identifikační označení Thunderboltů 4th FG, byl aplikován i na první Mustangy jednotky. Později ho nahradila červená barva. Ta byla stříkána zpočátku rovněž ve formě pruhu přes příď, později byla protažena obloukem přes spodní část krytu motoru až k náběžné hraně křídla. Červený byl i vrtulový kužel a někdy byla červená sekce na motoru doplněna drobnou červenobílou šachovnicí. Šachovnice však nebyla pravidlem; přestože se objevovala na více strojích, šlo spíše o individuální ozdobu.

V souladu s direktivou 8th AF z října 1944 začalo být ke konci roku jako další identifikační prostředek zaváděno barevné odlišení svislých ocasních ploch v barvách jednotlivých squadron. Červenou dostala 334th FS, bílou 335th FS a modrá barva připadla 336th FS.

56th Fighter Group

Zemke's Wolfpack

Kustavení 56th FG (ještě jako 56th Pursuit Group) došlo 20. 11. 1940, tedy před vstupem USA do války, a byla tak nejstarší součástí 65th FW. O něco málo více než půl roku před přesunem na evropské bojiště, ke kterému došlo na přelomu let 1942 a 1943, vyměnila původní P-39 a P-40 za P-47. S nimi v dubnu 1943 vstoupila do bojů a velmi brzy si vydobyla skvělé renomé. U předchozí jednotky, 4th FG, jsme uváděli, že byla nejúspěšnější součástí 8th AF co do celkového počtu zničených letounů nepřítele – tedy

ve vzduchu i na zemi. Pokud bychom však takovou statistiku vztáhli pouze na vzdušná vítězství, připadlo by prvenství právě 56th FG. Taková skutečnost je o to obdivuhodnější, že všechna tato vítězství byla dosažena výhradně na P-47, který přes své mnohé kvality nedisponoval vlastnostmi, jež by z něj činily nejlepší americký stíhací letoun evropského válčiště, a nebyl tedy ani typem, který spojením vzdušnou převahu nad kontinentální Evropou vybojoval. Takovým letounem byl pochopitelně až P-51 Mustang.

V Anglii vystřídala 56th FG několik základen (Kings Cliffe, Horsham St Faith, Halesworth), než v dubnu 1944 natrvalo zakotvila v Boxtedu.

Rozlišovacím označením Thunderboltů 56th FG se stalo červené zbarvení přední části motorového krytu, které nahradilo původní bílou barvu. Červenou přídí se tak jednotka shodovala se zbarvením Mustangů 4th FG ze stejného stíhacího wingu. V tomto případě však vzhledem k charakteristikám obou typů nebezpečí chybné identifikace.

hlavním denním chlebem pilotů této jednotky, stejně jako u dalších skupin 65th FW s letouny P-51, doprovody a sweepy na podporu misí Liberatorů 2nd BD, a s nimi pochopitelně i následný volný lov při vyhledávání pozemních cílů. Domovem jednotky byla po celou dobu jejího působení v Evropě anglická základna Steeple Morden u Roystonu, jihozápadně od Cambridge, nepočítáme-li základny v Německu během okupační služby po skončení války.

Identifikační zbarvení letounů této stíhací skupiny se do určité míry vymyká standardům udržovaným u 65th FW, respektive u celého VIII FC.

Motorové kryty Thunderboltů 355th FG měly (jako u některých jiných) zbarvenou přední část bíle a tento marking si jednotka udržela i s přechodem na P-51. Bílý prstenec na přídi a bílý motorový kužel byly během šesti měsíců od dubna do října 1944 pro tuto jednotku standardem. Se zaváděním direktivy 8th AF o barevném rozlišování jednotlivých squadron v rámci stíhacích skupin z října 1944 však

Fotografie Mustangu s/n 44-72516 „Ambrosia“, se kterým létal Lt. Henry P. Plunk od 436th FS, ukazuje střídmost zbarvení letounů 479th FG. Jediným zbarvením na přídi letounů této jednotky byl u některých letounů červeně natřený okraj vstupu vzduchu ke karburátoru. Směrovka nese přechodnou podobu identifikace 436th FS před tím, než byla koncem roku 1944 aplikována direktiva 8th AF a směrovky letounů této squadrony byly přestříkány jednolitou černou barvou.

Zbarvení směrovek z konce roku 1944 se dotklo i 56th FG. A to tak, že její 61st FS obdržela červenou barvu, 62nd FS žlutou a 63rd FS měla směrovky zbarveny modře.

78th Fighter Group

The Duxford Eagles

Duxford Eagles jsou neodmyslitelnou součástí sesterského 66th FW. Jejich zapojení do 65th FW, na necelé dva týdny v srpnu 1943, bylo jen krátkou epizodou ve slavném příběhu této stíhací skupiny.

355th Fighter Group

Steeple Morden Strafers

Jednotka byla založena 12. 11. 1942, následně měsíce intenzivně cvičila s P-47 a v červenci 1943 se přesunula do Anglie, kde se stala součástí 8th AF. Odtud se o dva měsíce později zapojila do bojů, zatím s P-47, ty pak v dubnu 1944 vyměnila za Mustangy. Během invaze 6. června 1944 byla jednou ze stíhacích jednotek VIII FC, které prováděly přímou leteckou podporu invazním oddílům. Jinak byly

355th FG aplikovala tyto barvy neobvykle kromě směrovek svých letounů i na místo původního bílého pruhu na přídi. Z bílé barvy, coby identifikačního označení 355th FG, tak zbyly pouze bílé vrtulové kužely, a ani to nebylo dodrženo ve všech případech.

Barevné pruhy na přídi a pohyblivé části směrovky byly rozděleny podle schématu – červená barva 354th FS, modrá 357th FS, žlutá pak náležela 358th FS.

356th Fighter Group

The Blue Diamonds / Martlesham Playboys

Během svého působení v Evropě prošla 356th FG (aktivovaná 8. 12. 1942) podobně jako 78th FG zařazením u dvou stíhacích wingů. Kromě 65th FW to v jejím případě byl 67th FW (od srpna 1944 do konce války).

Pod 65th FW tato jednotka spadala od svého příchodu do Evropy v srpnu 1943, přičemž do bojů byla nasazena v říjnu téhož roku. Až do listopadu 1944 používala letouny P-47, tedy včetně období, kdy

Zdroje

Maurer Maurer: Combat Squadrons of the Air Force – World War II, Office of Air Force History, HQ USAF, 1982

Maurer Maurer: Air Force Combat Units of World War II, Office of Air Force History, HQ USAF, 1983

Archive of the Museum of the Air Battle over the Ore Mountains on September 11, 1944, in Kovářská, CZ

US National Archives and records Administration, College Park, Maryland; Unit Histories, Reports and Mission Orders

Eighth Air Force – Tactical development August 1942–May 1945, AAF Evaluation Board, 1945

2nd Air Division Memorial Library The Freeman Collection, IWM

Roger Freeman: Airfields of the Eighth Then and Now, Battle of Britain Prints International, 1978

Donald L. Miller: Masters of the Air, Simon & Schuster, 2007

Wikimedia Foundation, Inc.

www.bboxed-airfield.com

www.8thAF.org

www.asisbiz.com

byla od 65th přeřazena k 67th FW. Pomyslné kružnice, vyjádřené termíny 65th FW a P-51, se tak nikdy neprotnuly.

361st Fighter Group Yellowjackets

Všemi třemi stíhacími wingy, a dokonce i službou u 9th AF, si prošla 361st FG. Založena byla 28. 1. 1943 a v listopadu téhož roku se stala součástí 8th AF, načež se přesunula do Anglie, na základnu v Bottishamu. Bojovým křtem jednotka prošla v lednu 1944, to ještě s P-47, a již v květnu téhož roku přezbrojila na P-51. V Bottishamu skupina zůstala až do září 1944, kdy se přesunula do Little Walden. Odtud byla na přelomu roku 1944/45 povolána na kontinent. Nejprve do Francie, kde se podílela na podpoře spojeneckých jednotek během Ardenské ofenzivy, a poté na základnu Chievres v Belgii. Zpět do Little Walden se vrátila na poslední týdny války v dubnu 1945.

Výrazným identifikačním markingem této jednotky byly žluté nosy jejich P-51.

a později realizovaným nasazením skupiny na kontinentálních letištích.

Tak jako jiné skupiny i 361st FG aplikovala identifikační označení squadron na směrovky svých Mustangů. V jejím případě to byly barvy červená, modrá a žlutá, v tomto pořadí přidělené 374th, 375th a 376th FS.

479th FG

Riddle's Raiders

Jako nejmladší jednotka 65th FW se 479th FG stala jeho součástí v květnu 1944, kdy dokončila přesun do Anglie. Byla tak nejen nejmladší částí 65th FW, ale vůbec poslední stíhací skupinou, která byla připojena k 8th AF. Založena byla o půl roku dříve, 12. 10. 1943. Její evropskou základnou se stal Wattisham a do bojů vstoupila s letouny P-38. Na Mustangy přezbrojila v období října (některé zdroje uvádí polovinu září) až prosince 1944.

Oproti ostatním skupinám v 65th FW nepoužívala 479th FG u svých Mustangů

VIII FC. Stalo se tak v období, kdy velení jednotky převzal Col. Hubert Zemke (vedl ji od 12. 8. 1944 až do svého zajetí dne 30. 10. 1944). Zemke u jednotky zavedl označení perutí podle podobného schématu, jaký byl v té době u jeho předchozí 56th FG. Barvy odpovídaly pozdější direktivě 8th AF s výjimkou 436th FS. Její směrovky nechal Zemke bez nátěru, přičemž se v následném období objevila černo-bílá šachovnice, později nahrazená plnou černou, objevují se však i informace o aplikaci modré barvy.

SFX a 2nd Scouting Force

Jedním z problémů bombardovacích Josádek 8th AF byla nejistota předpovědí povětrnostní situace hluboko nad kontinentem. To se projevovalo nejenom obtížemi během cesty k cíli, ale především při jeho samotném zaměřování. Oproti předpovědím se nezřídka stávalo, že cíl byl zahalen mraky. Ačkoliv byly vyvíjeny metody bombardování pomocí radarů, schopných „prohlédnout“ skrz celistvou oblačnost, výsledky takových postupů byly spíše horší než lepší, zejména v počátcích vývoje těchto postupů. Pro bombardovací jednotky by bylo výhodnější včas otočit k sekundárnímu, náhradnímu cíli, či k nějakému „last resort target“. Ovšem zjištění nemožnosti bombardovat primární cíl přicházelo obvykle až dost pozdě.

S myšlenkou jak tomu pomoci, přišel velitel 384th Bomb Group, Col. Bud J. Peaslee. Na jeho návrh měla být vytvořena speciální jednotka s jednomotorovými stíhacími letouny, jejíž piloti by osamoceně létali nad cílovou oblast a referovali radiem velitelům bombardovacích wingů o situaci. Nejlepší volbou byl pochopitelně P-51D, ač k podobným účelům 8th AF využívala i britská Mosquita. Pilotem takového Mustangu, který by obtížně zachytitelný německou obranou pronikl hluboko nad nepřátelské území, měl být především zkušený pilot bombardéru, který již odlétal svou operační túru, nejlépe část z ní jako Commanding Pilot (velitel formace či svazu). Dokonalost takové myšlenky spočívala ve zkušenosti těchto pilotů z dob, kdy absolvovali své bombardovací mise, a tedy i znalost toho, co se velitelé bombardovacích svazů potřebují zejména dozvědět.

Scouting Force Experimental (SFX), která měla tuto teorii vyzkoušet v praxi, našla své zázemí ve Steeple Morden u 355th FG, náležící k 65th FW. Její velikost měla odpovídat zhruba jedné squadroně, počtem pilotů i letounů však bývala menší, spíše v rozsahu jedné letky (Flight). Během období 16. 7. až 12. 9. 1944 odlétala SFX 35 úspěšných misí, načež bylo rozhodnuto, že budou podobné jednotky zřízeny pro všechny tři stíhací wingy, respektive bombardovací divize. Col. Peaslee pokračoval ve velení u 1st Scouting Force, přiřazené k 1st BD (B-17)

LtCol. Francis S. Gabreski, velitel 61st FS, 56th FG s pozemní osádkou u svého P-47D krátce předtím, než byl 20. 7. 1944 u letiště v Bassinheimu s tímto letounem sestřelen a zajat.

Jako u jiných skupin sestávaly zpočátku pouze ze žlutého vrtulového kužele a pruhu za ním. Později byla žlutá barva rozšířena obloukem či lomenou čarou přes horní část motorového krytu až k čelnímu štítu kabiny, přičemž nezřídka zakrývala i protioslňovací olivový pruh na přídi. Dokumentovaná je i varianta, kde žlutý byl pouze vrtulový kužel. Mustangy této jednotky také často vynikají zelenou kamuflážní barvou, aplikovanou na hřbetu a křídla letounů v původní barvě kovu. Tato barevná úprava souvisela s plány

žádnou barevnou identifikaci stíhací skupiny, tedy zbarvení příde. Letouny této jednotky byly celkově méně pestré, včetně aplikací noseartů a značení sestřelů. Jediným formálním barevným markingem tak bylo rozlišení směrovek podle jednotlivých squadron, a ani to nebylo přesně dodržováno. Podle instrukcí VIII FC měly být směrovky nastříkány červeně u 434th, žlutě u 435th a černě u 436th FS.

Realita však byla jiná včetně toho, že se zbarvení směrovek u 479th FG objevilo dříve než u většiny jiných skupin v rámci

a přesunul se do Honingtonu (domova 364th FG a 1st Strategic Air Depot). Nově utvořená 2nd Scouting Force zůstala pod křídly a provozní podporou 355th FG na Steeple Morden a tvořila servis pro 2nd BD (B-24). 3rd Scouting Force, která zajišťovala v rámci 66th FW servis pro 3rd BD (B-17) byla ustavena ve Wormingfordu (55th FG).

Zbarvení letounů SFX a později 2nd SF (ustanovené 26. 9. 1944) vycházelo z praxe jednotek, od kterých byly zapůjčeny nebo převedeny. V tomto případě se jednalo o Mustangy 355th FG. 2nd SF nepoužívala žádné zvláštní barevné označení a letouny si zpravidla uchovávaly svůj bílý nos i kódová písmena (obvykle s černým pruhem, přidaným nad nebo pod písmena squadrony), používaná během jejich předchozí služby u 355th FG.

5th Emergency Rescue Squadron Shepherd of the Seas

Výčet jednotek spadajících pod 65th FW by nebyl úplný, pokud bychom okrajově nezmínili 5th ERS. Myšlenka našla inspiraci v ARS – záchranném leteckém a námořním systému RAF, který pomohl nejdříve americké osádce. I tak velení 8th AF cítilo potřebu zavést podobnou službu ve vlastních strukturách. Na konferenci velení spojeneckých letectev 8. 5. 1944 bylo rozhodnuto o zřízení takové jednotky a její podřízení 65th FW. Domovem 5th ERS se staly Saffron Walden a Boxted, později i Halesworth. Hlídkovacími letouny byly vysloužilé P-47, které monitorovaly nejen hladinu moře, ale i radiový provoz během odletu i návratu proudů bombardérů a jejich stíhacího doprovodu přes kanál La Manche a Severní moře. Piloti Thunderboltů mohli osádkám

P-51D-15-NA s/n 44-15625 byl jedním z několika letounů „Man O' War“, se kterými létal Col. Claiborne H. „Zoot“ Kinnard Jr., velitel 355th FG. S tímto letounem, reprezentujícím pozdní marking Mustangů od VIII FC, létal na začátku roku 1945. Z původního identifikačního značení 355th FG zůstal pouze bílý vrtulový kužel, směrovka a pruh na přídi nesou červenou barvu 354th FS.

LtCol. John A Brooks III, velitel 2nd Scouting Force, byl bývalým commanding pilotem (velitelem bombardovacích svazů) u 398th BG a jí nadřazeného 96th CW. Jeho P-51D s/n 44-14309 YF-X „Calamity Jane“ / „Punkin“ má svůj původ u 355th FG. Kódová písmena YF patřila 358th FS, ke které letoun původně náležel. Jako jako u většiny jiných strojů 2nd SF byla doplněna horizontálním pruhem.

v nouzi shazovat dinghy a další výbavu, a především zajistit přesné zaměření jejich polohy. Pro zkvalitnění následného postupu záchrany byla jednotka později vybavena i letouny PBY Catalina.

Mix barev i zkušeností

Zhlediska identifikačního značení se 65th FW vyznačoval větší variabilitou a častějšími odlišnostmi mezi jednotlivými skupinami než sesterské 66th FW a 67th FW, jejichž barevné systémy byly zpravidla výraznější a dříve ustálené. To jej činí zajímavým jak z modelářského, tak badatelského hlediska. Markingy podřízených stíhacích skupin působily u 65th FW spíše méně nápadně a méně rigidně standardizovaně. 65th Fighter Wing se zároveň vyznačoval kombinací

starších, vysoce zkušených skupin (např. 4th Fighter Group a 56th Fighter Group) a novějších jednotek (např. 479th Fighter Group), přičemž právě tato různorodost patří k jeho charakteristickým rysům v rámci operací VIII Fighter Command nad Evropou.

Pozdní podobu markingu Mustangů 4th FG ukazuje P-51D-20-NA s/n 44-72181 Sunny VIII, se kterým létal Col. Everett Stewart, velitel 4th FG v období února až dubna 1945. Modrá barva, řadící letoun k 336th FS překrývá i protioslňovací pruh před kabinou. Takovou ozdobu u 4th FG nosily pouze dva velitelské P-51.

ATTENTION

*

UPOZORNĚNÍ

*

ACHTUNG

*

ATTENTION

*

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

*

INSTR. SYMBOL

*

INSTRUKTION SINNBILDEN

*

SYMBOL

*

記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOUT

SAND
BROUSIT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODRÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PLEASE CHECK THE LATEST VERSION OF THE INSTRUCTIONS ON www.eduard.com

PARTS

*

DÍLY

*

TEILE

*

PIÈCES

*

部品

PLASTIC PARTS

A>

82100 A

B>

82100 B

D>

82100 D

F>

82100 F

G>

82100 G

H>

82100 H

RP - RESIN PARTS

R12
2 pcs.

R13

R19
2 pcs.

R9

R10

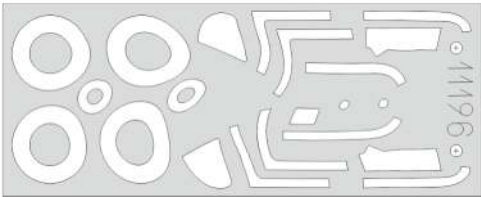
R50

R51

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

eduard
MASK

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

*

BARVY

*

FARBEN

*

PEINTURE

*

色

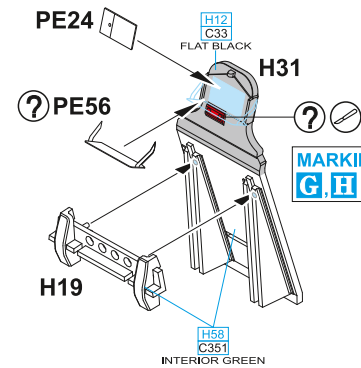
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H1	C1	WHITE
H6	C6	GREEN
H8	C8	SILVER
H11	C62	FLAT WHITE
H12	C33	FLAT BLACK
H27	C44	TAN
H37	C43	WOOD BROWN
H47	C41	RED BROWN
H52	C12	OLIVE DRAB
H53	C13	NEUTRAL GRAY
H58	C351	INTERIOR GREEN
H76	C61	BURNT IRON

GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H77	C137	TIRE BLACK
H90	C47	CLEAR RED
H91	C48	CLEAR YELLOW
H94	C138	CLEAR GREEN
H327	C327	RED
H329	C329	YELLOW
H330	C361	DARK GREEN
H335	C363	MEDIUM SEAGRAY
	C352	YELLOW CHROMATE
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
SM201		SUPER FINE SILVER
SM203		SUPER IRON

A

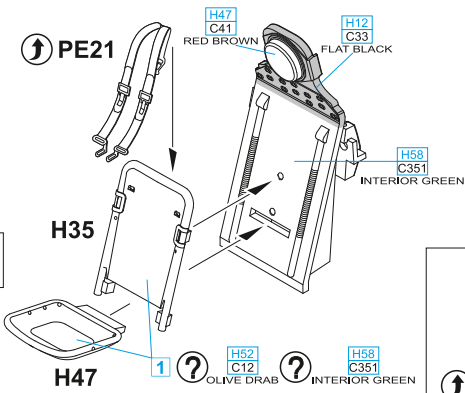
1 = 90% + 10%
 H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

PE56 - MARKINGS **G, H** ONLY

MARKINGS **G, H** ONLY

PE21

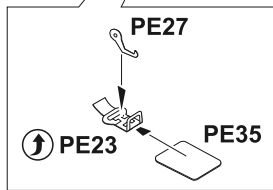
H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK H52 C12 OLIVE DRAB

H3

PE23

PE22

H2

step 4

H23

H12 C33 FLAT BLACK

step 2

H11

step 3

H26

step 1

H26

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

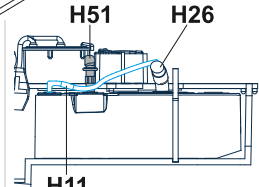
H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

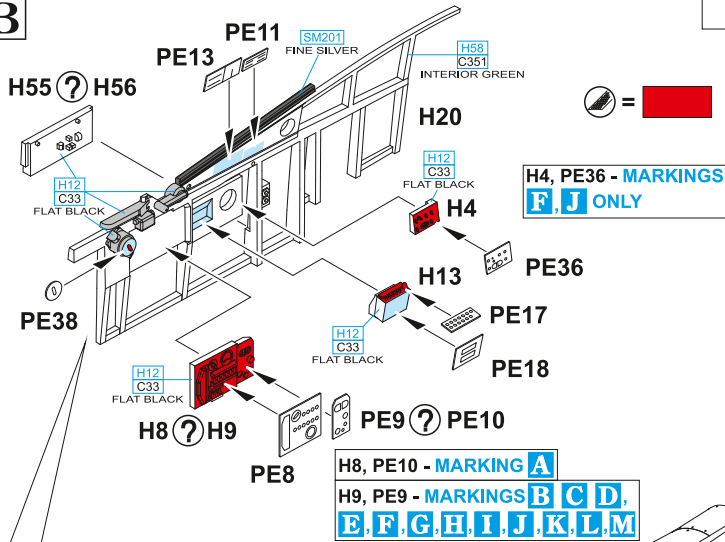
H58 C351 INTERIOR GREEN H12 C33 FLAT BLACK

H51

SIDE VIEW

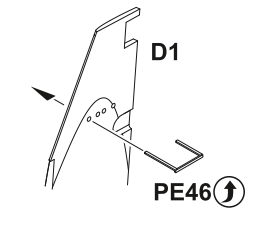
B

H4, PE36 - MARKINGS **F, J** ONLY

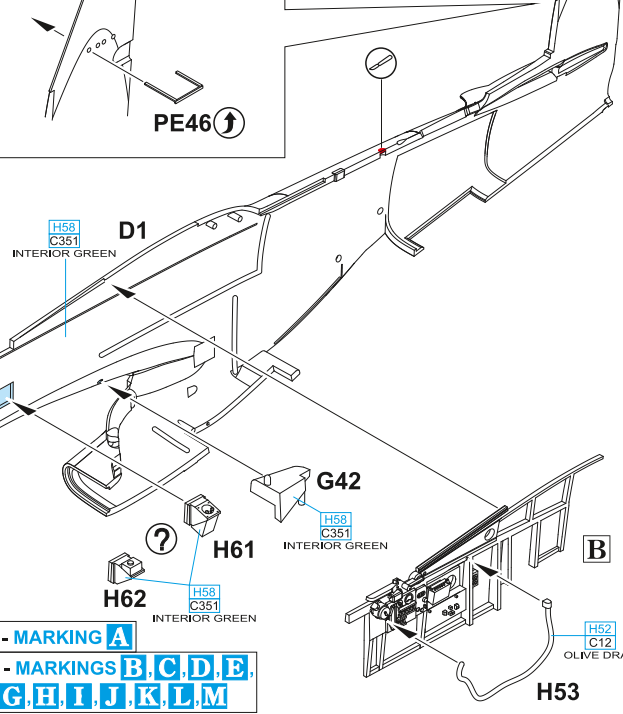
H8, PE10 - MARKING **A**
 H9, PE9 - MARKINGS **B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M**

MARKINGS **F, J** ONLY

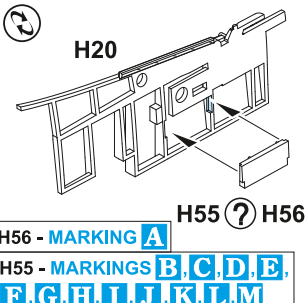
MARKINGS **F, J** ONLY

4x Ø - 0,2 mm

H62 - MARKING **A**
 H61 - MARKINGS **B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M**

C

H56 - MARKING **A**
 H55 - MARKINGS **B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M**

D

D2

PE47

G52

SM201
FINE SILVER

H58
C351
INTERIOR GREEN

H43

H14

PE41

H12
C33
FLAT BLACK

G41

H58
C351
INTERIOR GREEN

G49

SM201
FINE SILVER

G51

H8
C8
SILVER

PE13

PE11

H43

PE39

PE7

PE40

H12
C33
FLAT BLACK

PE29

PE37

PE53

H328
C329
YELLOW

C352
CHROMATE YELLOW

MARKINGS F, J ONLY

4x Ø - 0,2 mm

C

A

H15

G20

G18

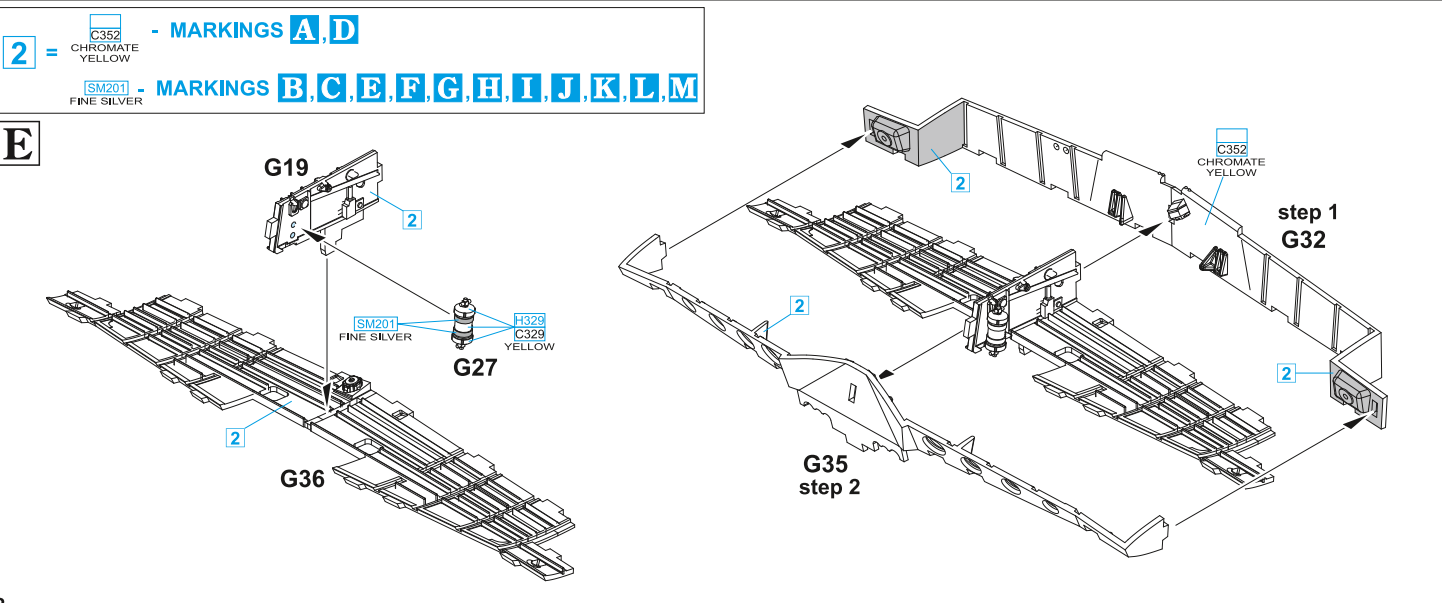
C352
CHROMATE YELLOW

D

2 = - MARKINGS **A, D**

 - MARKINGS **B, C, E, F, G, H, I, J, K, L, M**

E

G19

G27

G36

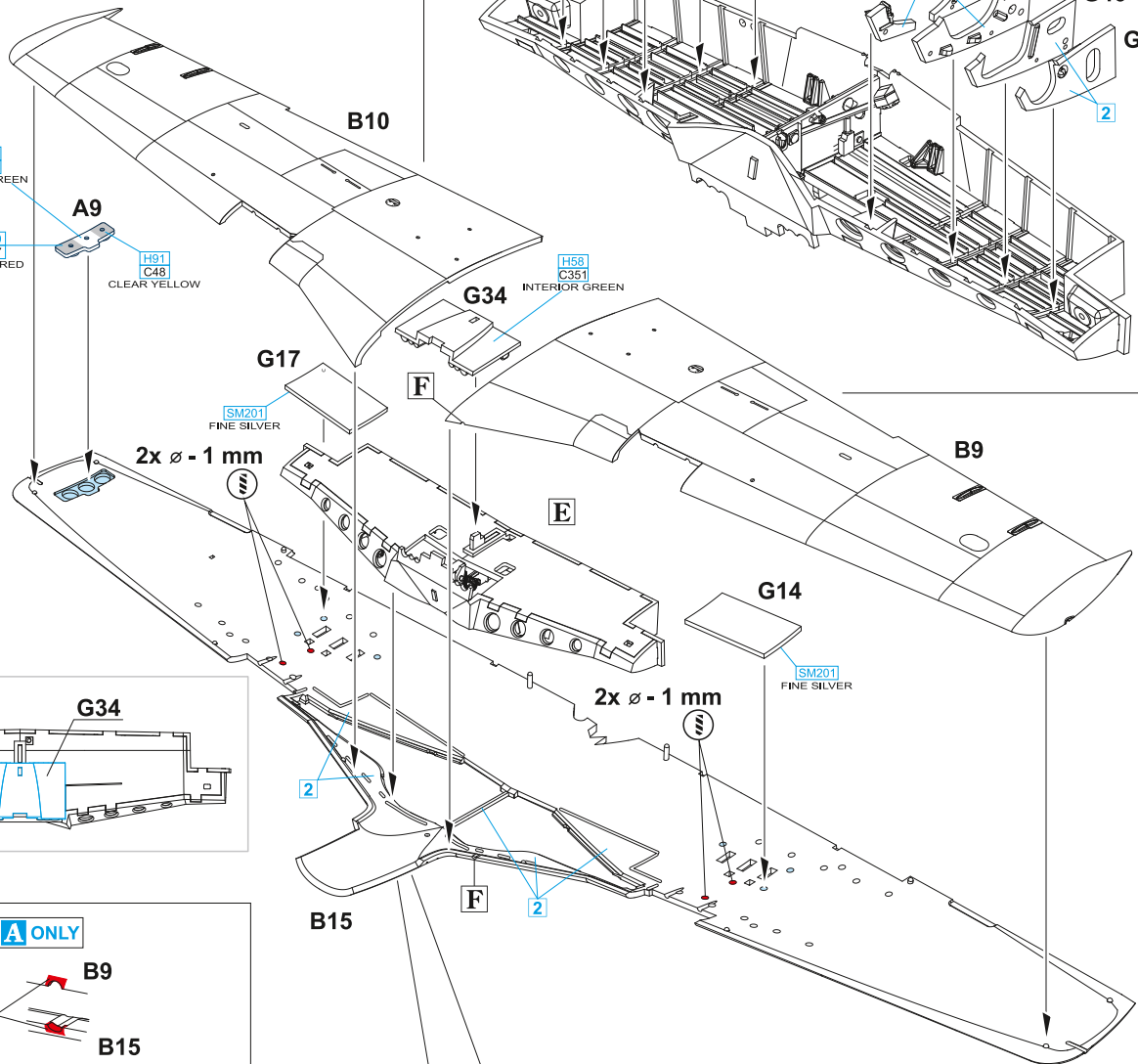
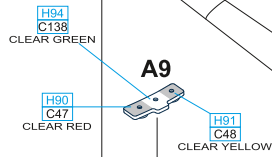
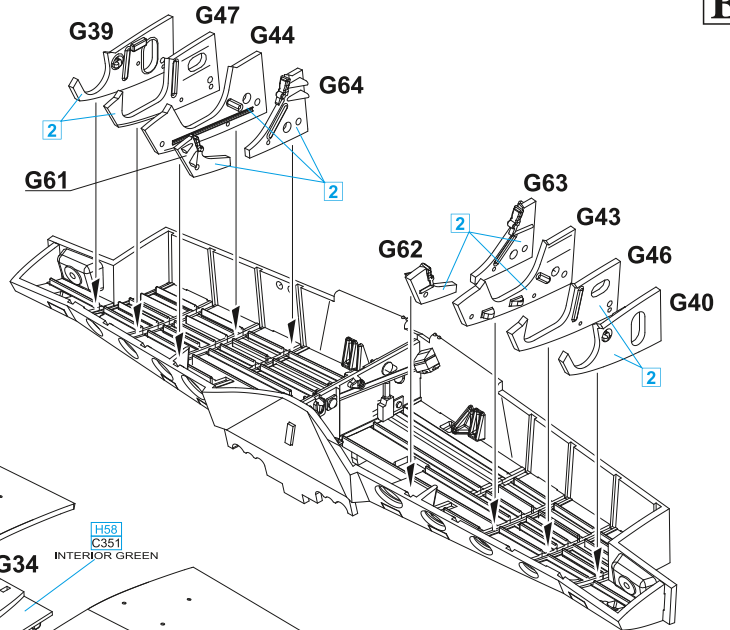
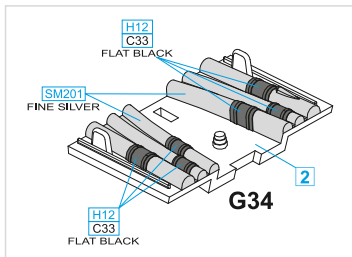
G35 step 2

G32

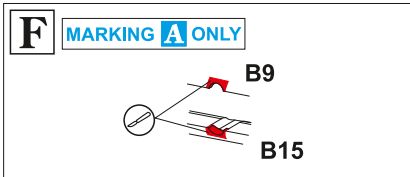
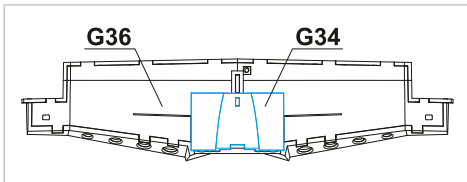
step 1

step 2

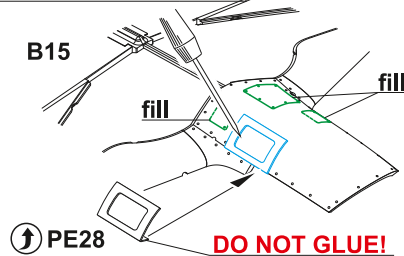
8

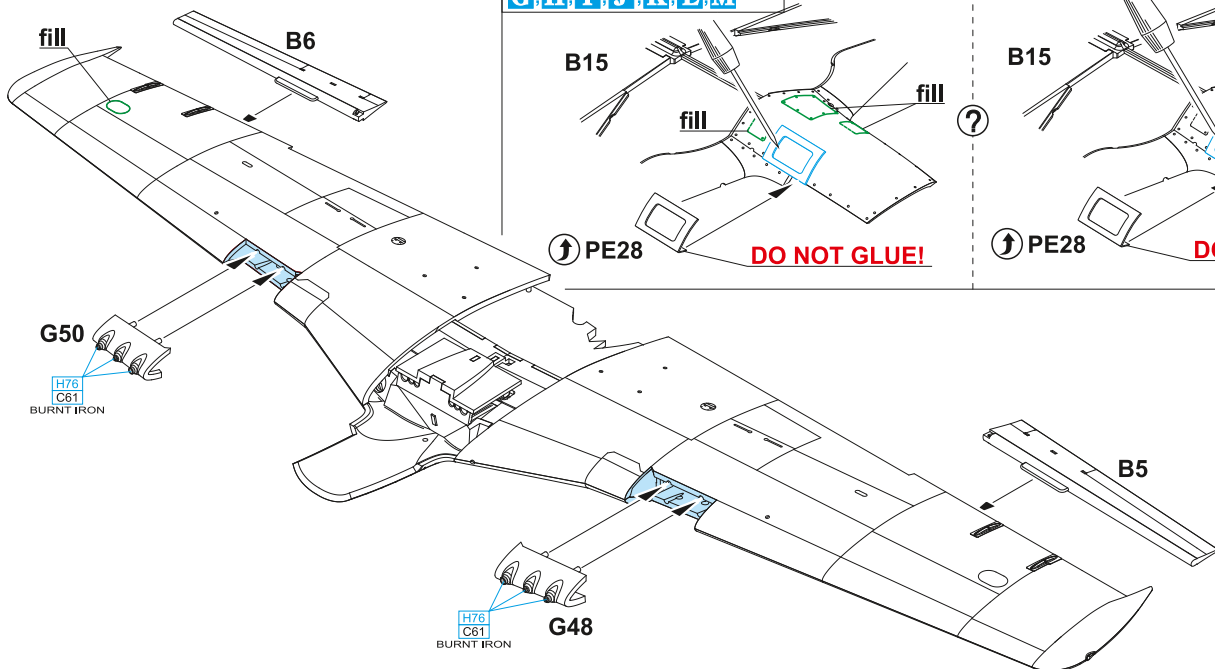
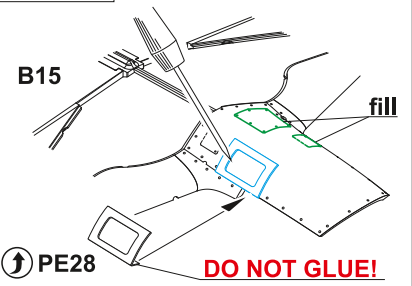
UPPER VIEW

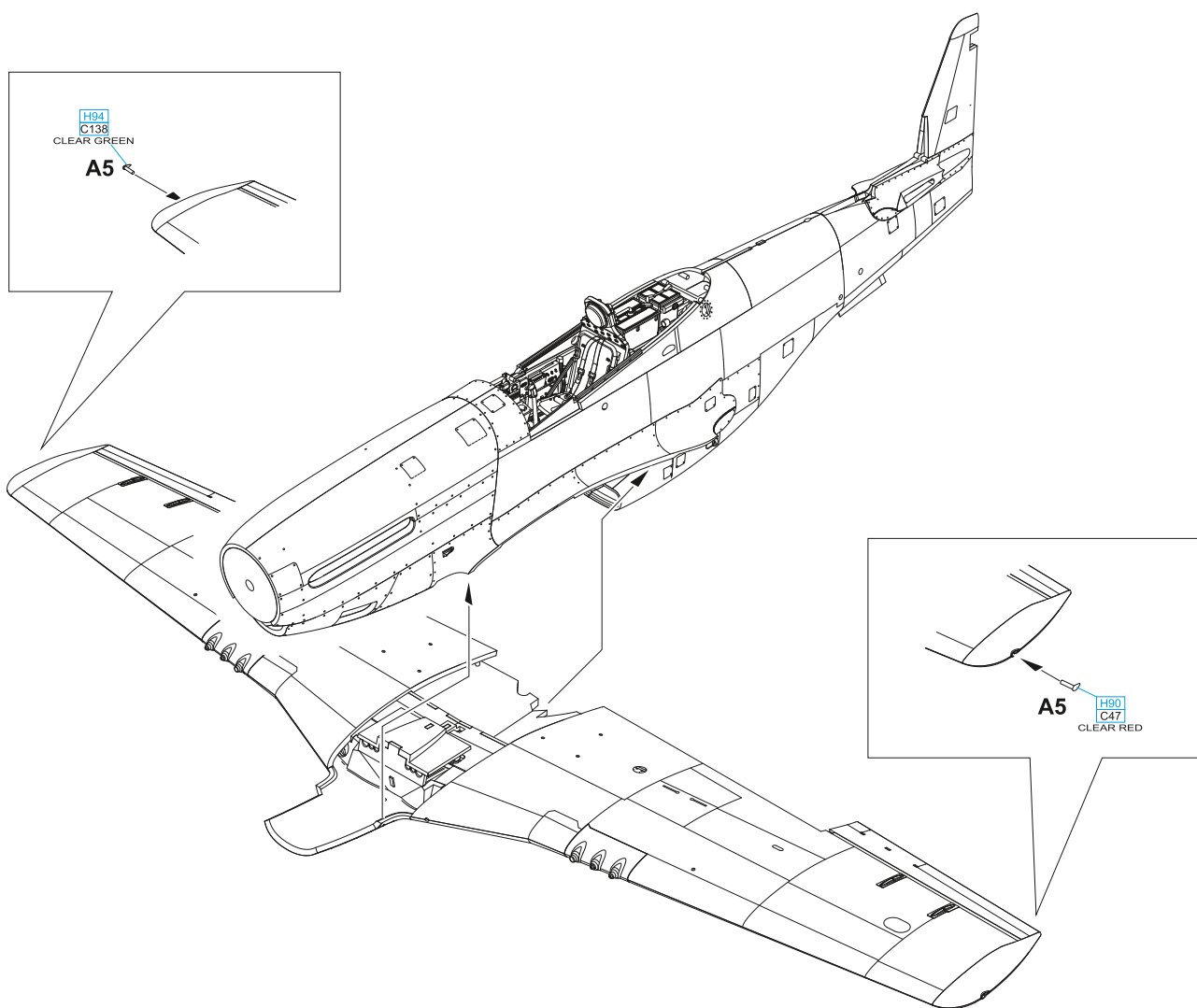

MARKINGS B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M

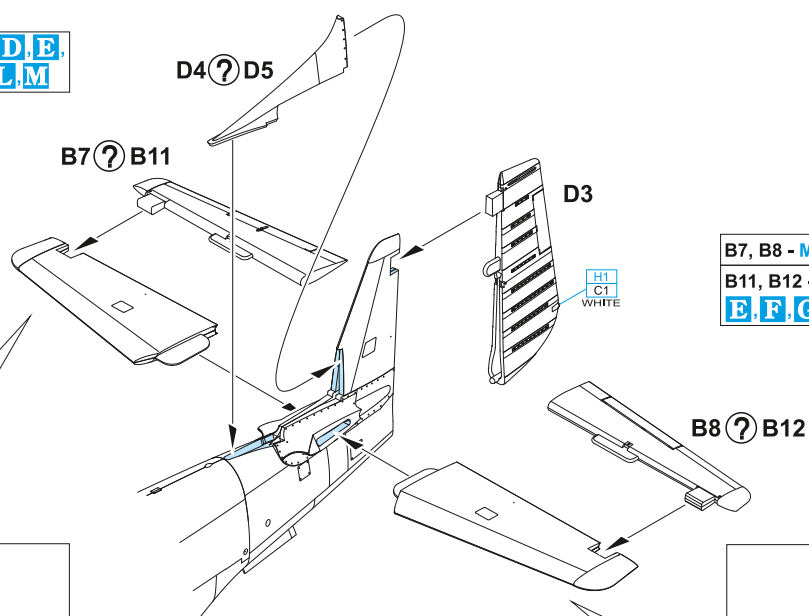

MARKING A

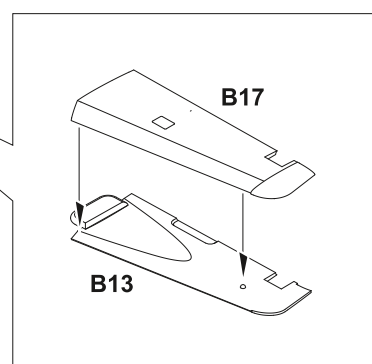
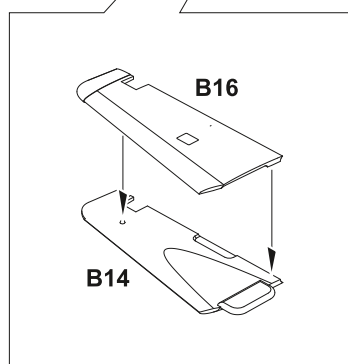

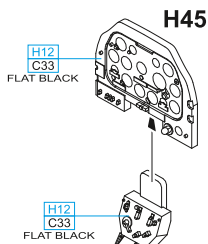
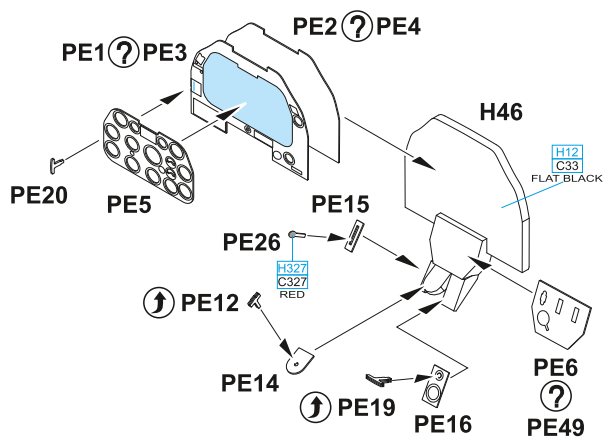
D4 - MARKING **A**
D5 - MARKINGS **B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M**

B7, B8 - MARKINGS **A, D, H**
B11, B12 - MARKINGS **B, C, E, F, G, I, J, K, L, M**

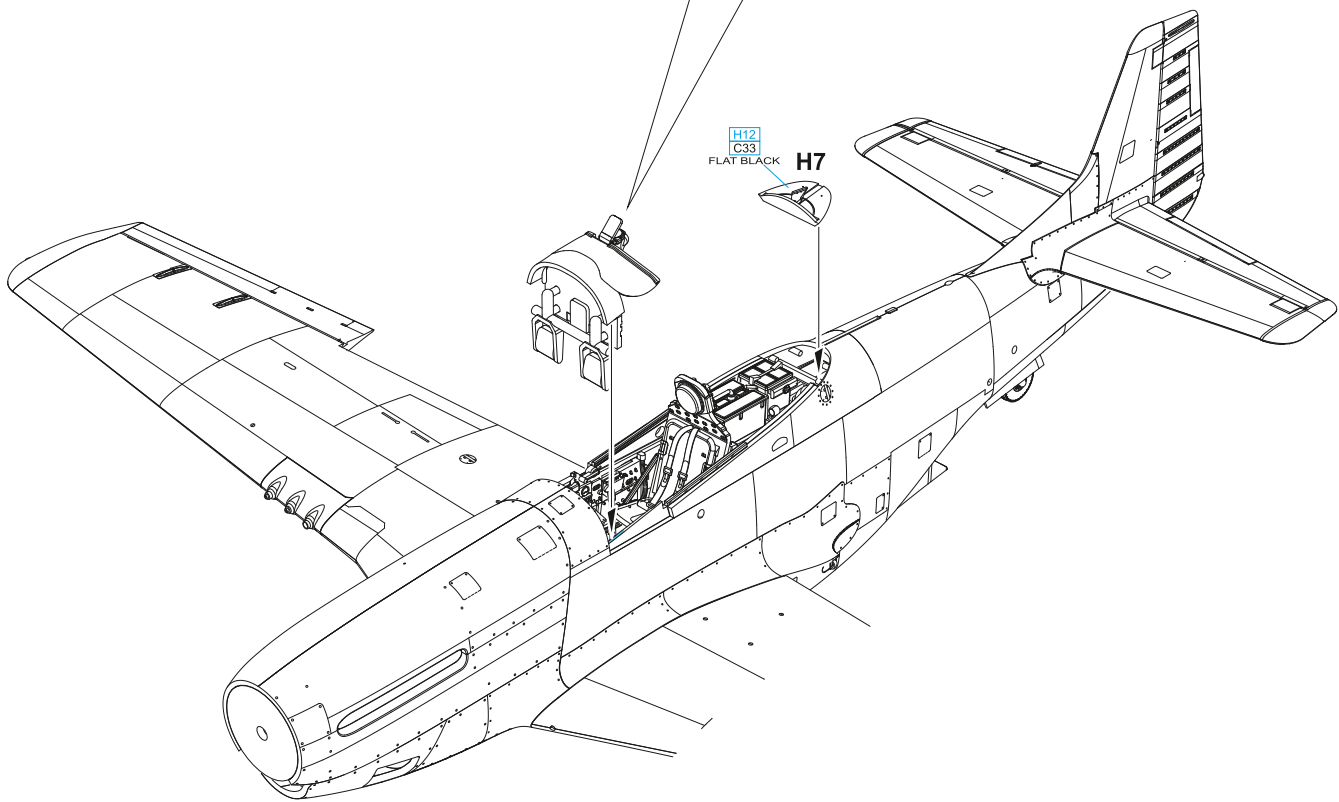
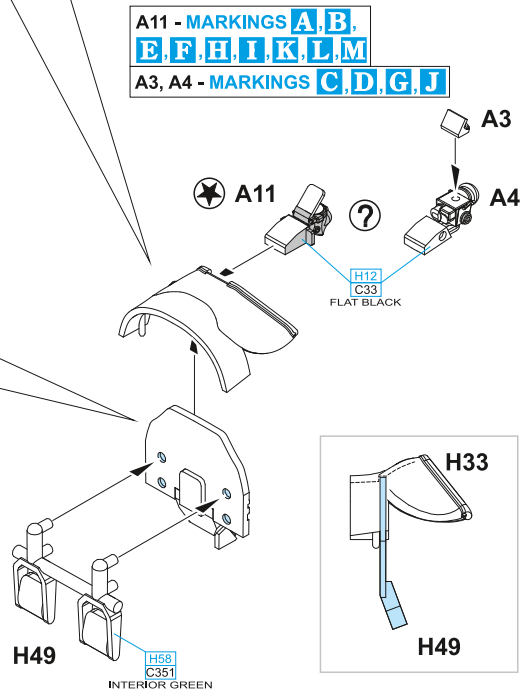
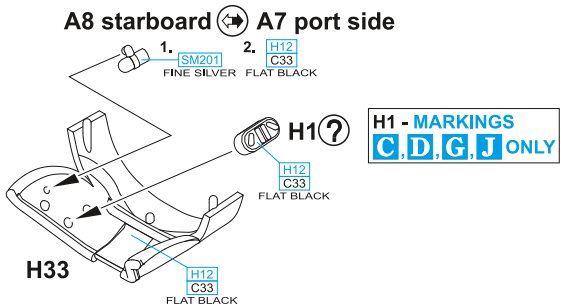

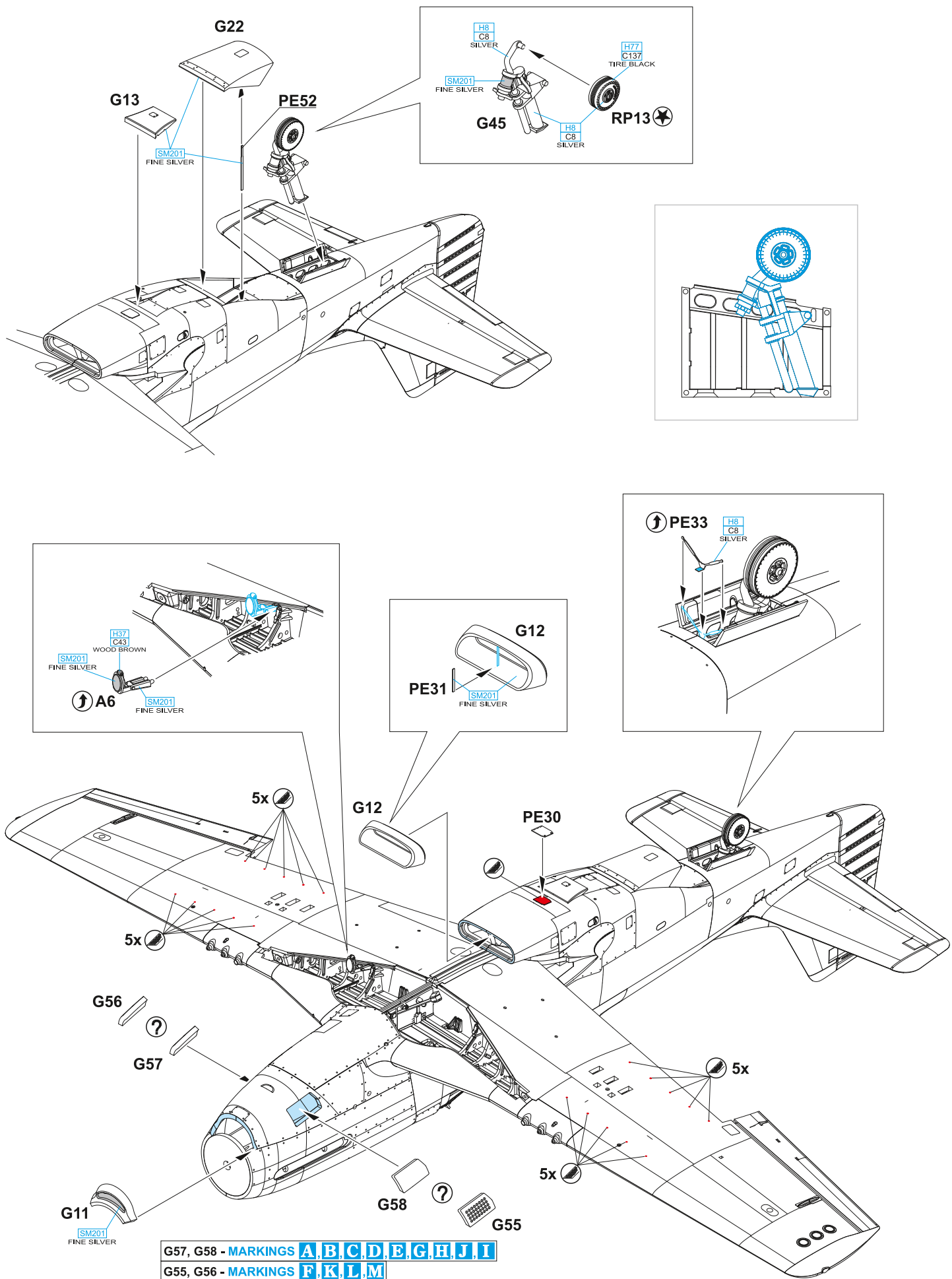
PE3, PE4, PE49 - MARKING **A**
 PE1, PE2, PE6 - MARKINGS **B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M**

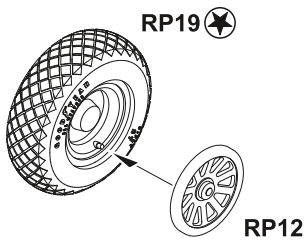
H59 - MARKING **A**
 H58 - MARKINGS **B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M**

OPTIONAL:
 decals K1, K7, K8, K9, K10 - MARKING **A**
 decals K6, K2, K8, K9, K10 - MARKINGS **B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M**

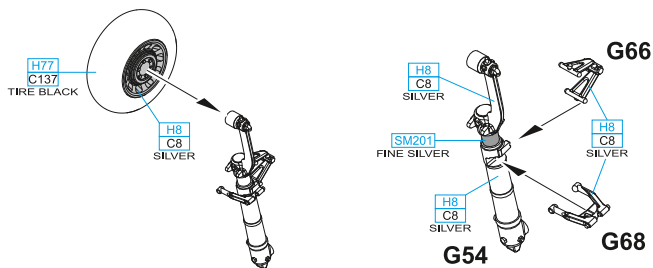

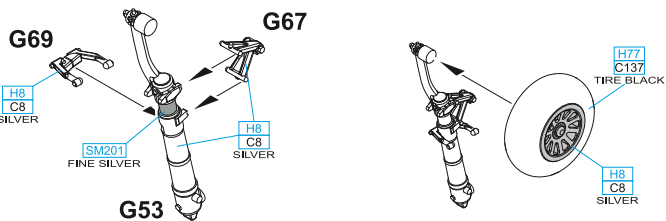
2 pcs.

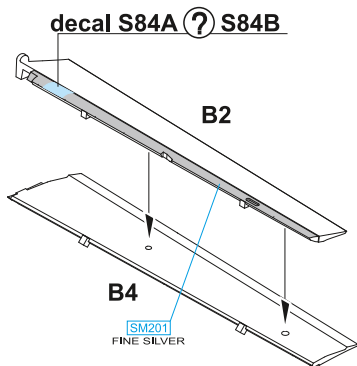
G

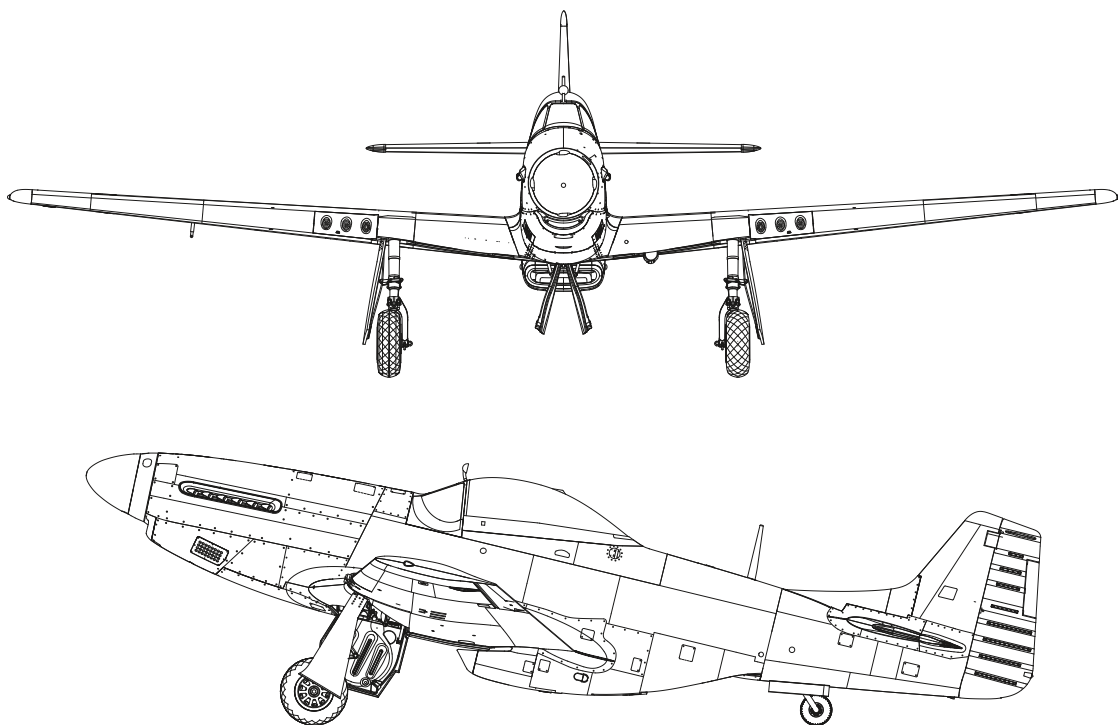
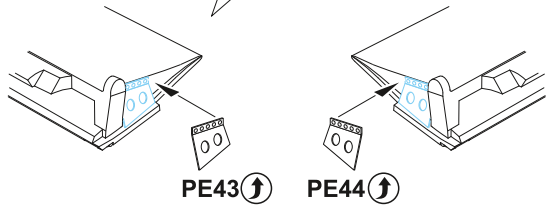
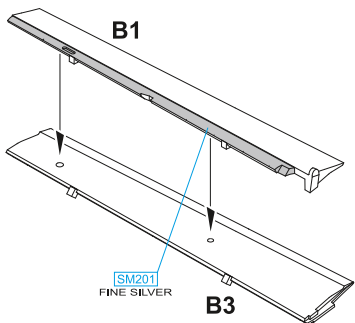
H

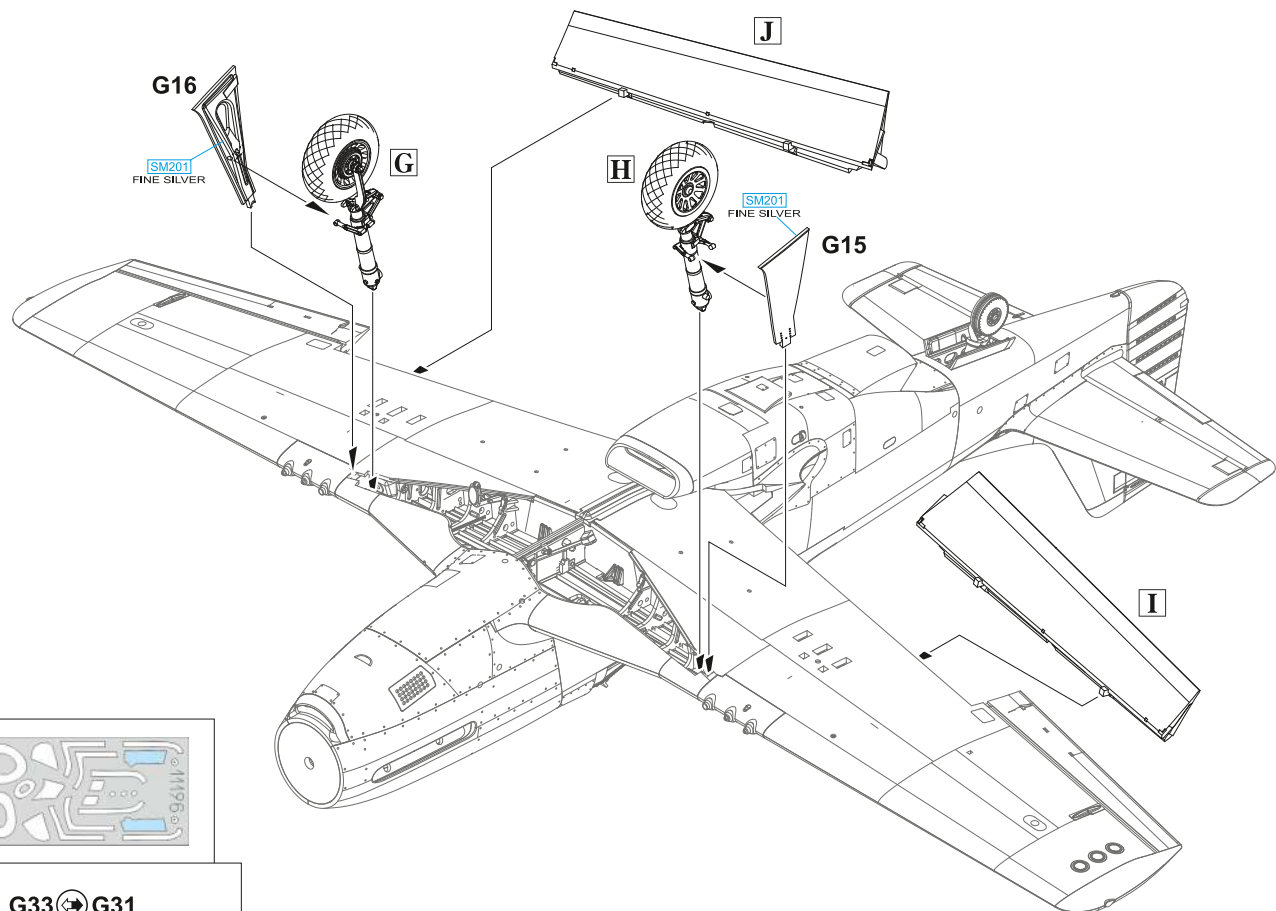

J

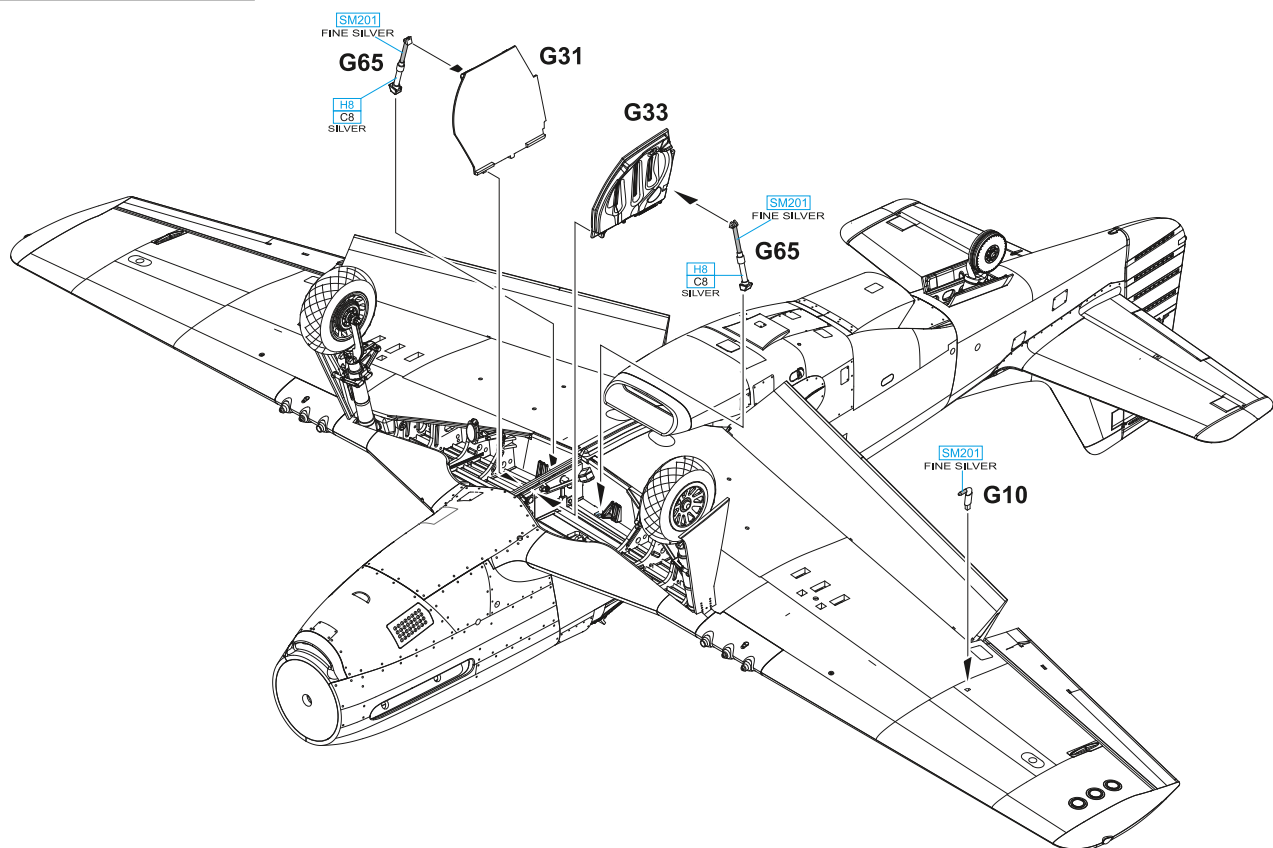
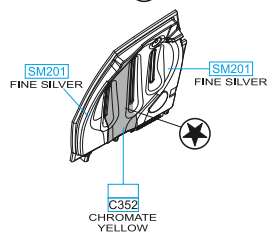

I

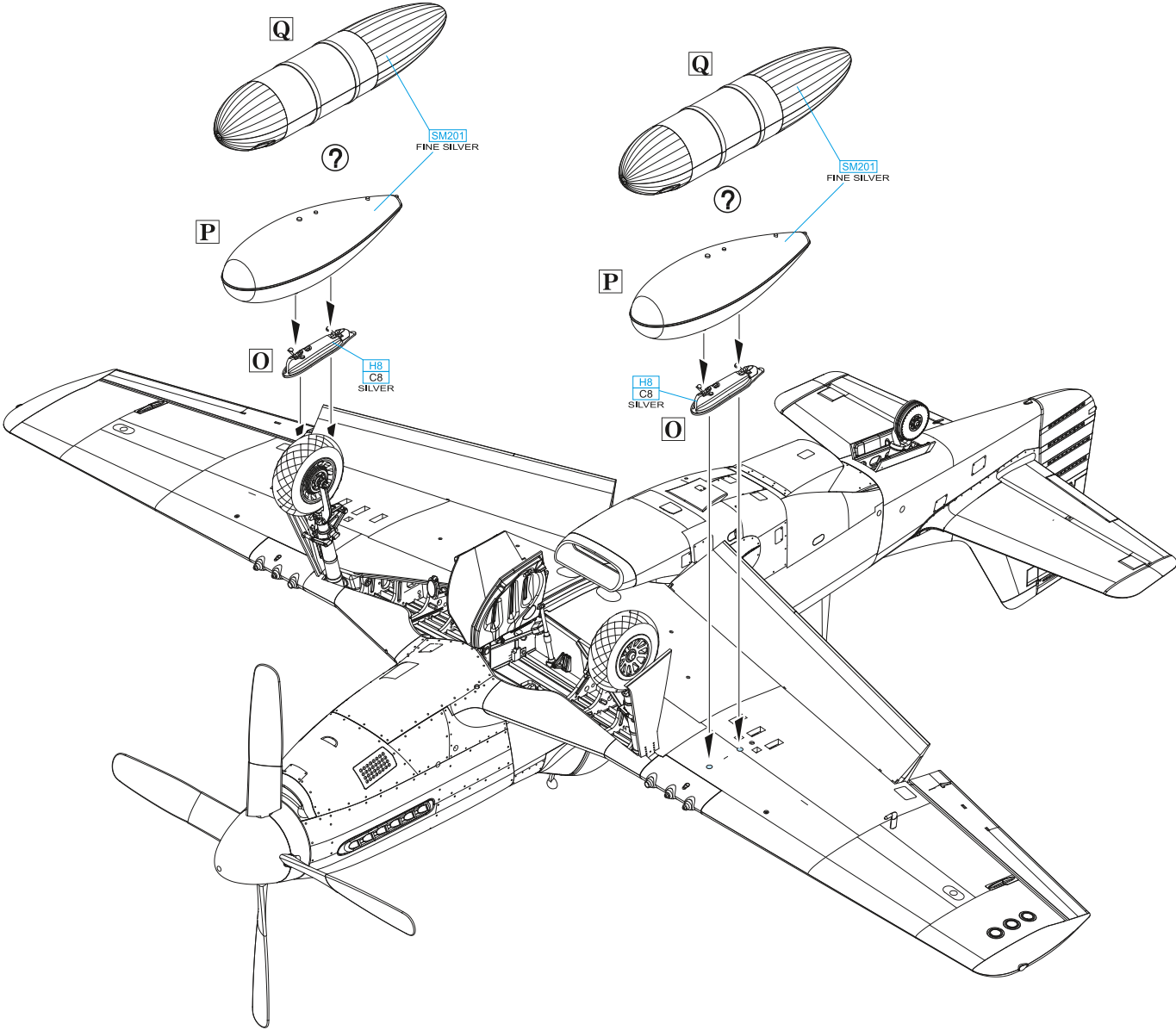
G33 → G31

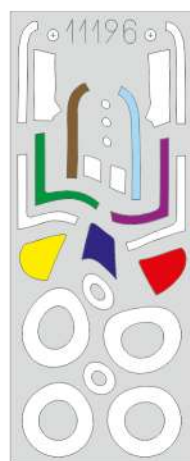
O

P 2 pcs.

Q 2 pcs.

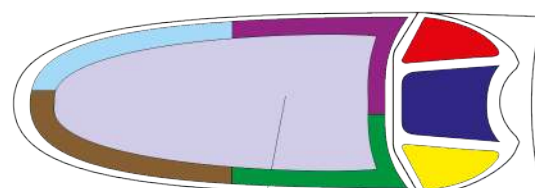

11196

A13

A12

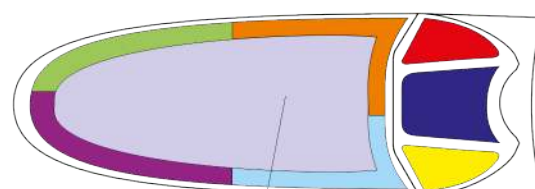

LIQUID MASK ■

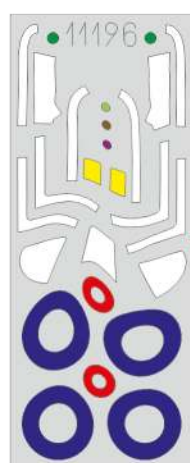

A14 ? A15

A12

LIQUID MASK ■

RP11

RP13

A11

A6

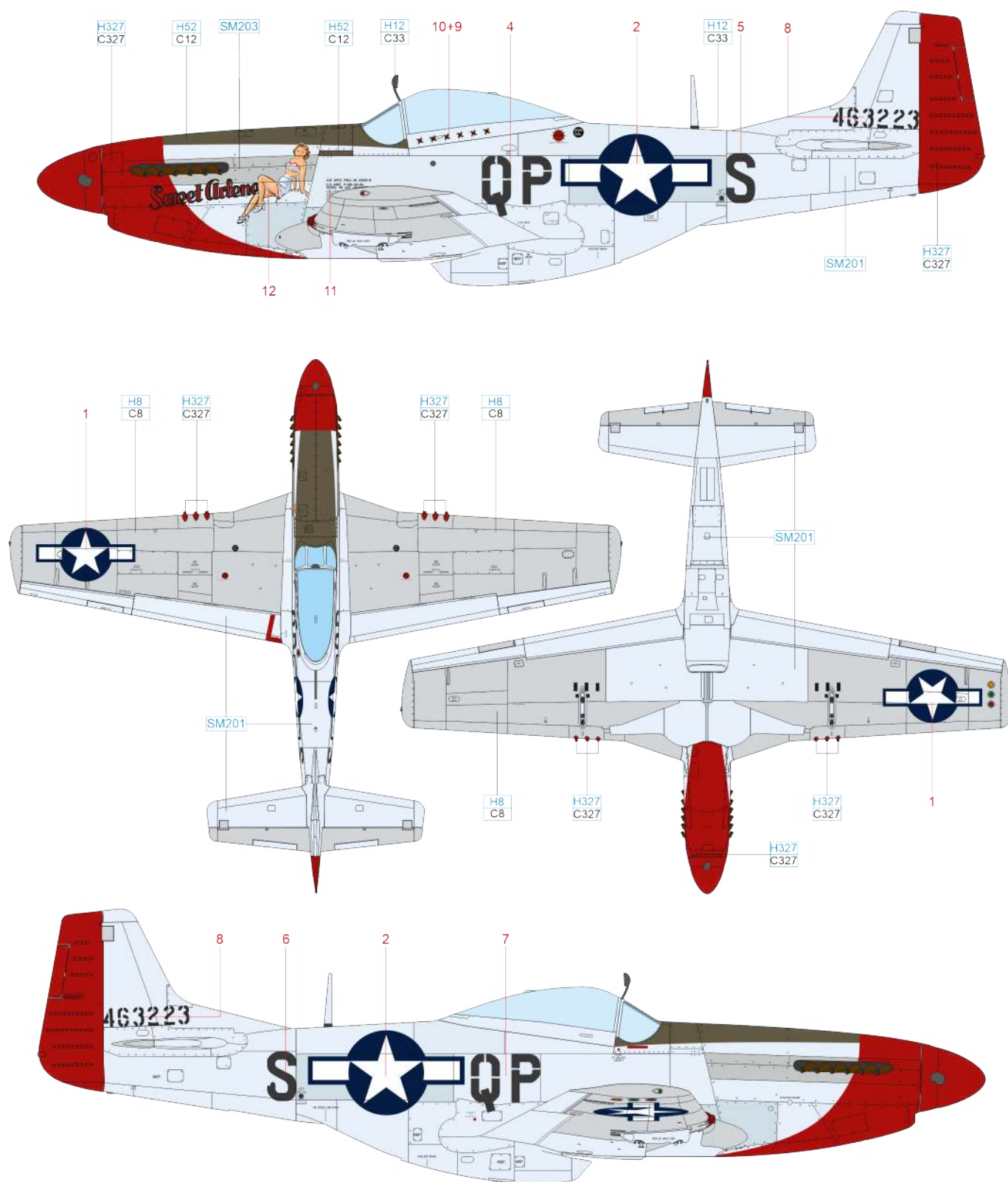
A9

LIQUID MASK ■

A P-51D-20, 44-63223, 2Lt. Arthur R. Bowers, 334th FS, 4th FG, 8th AF, Debden, Velká Británie, únor 1945

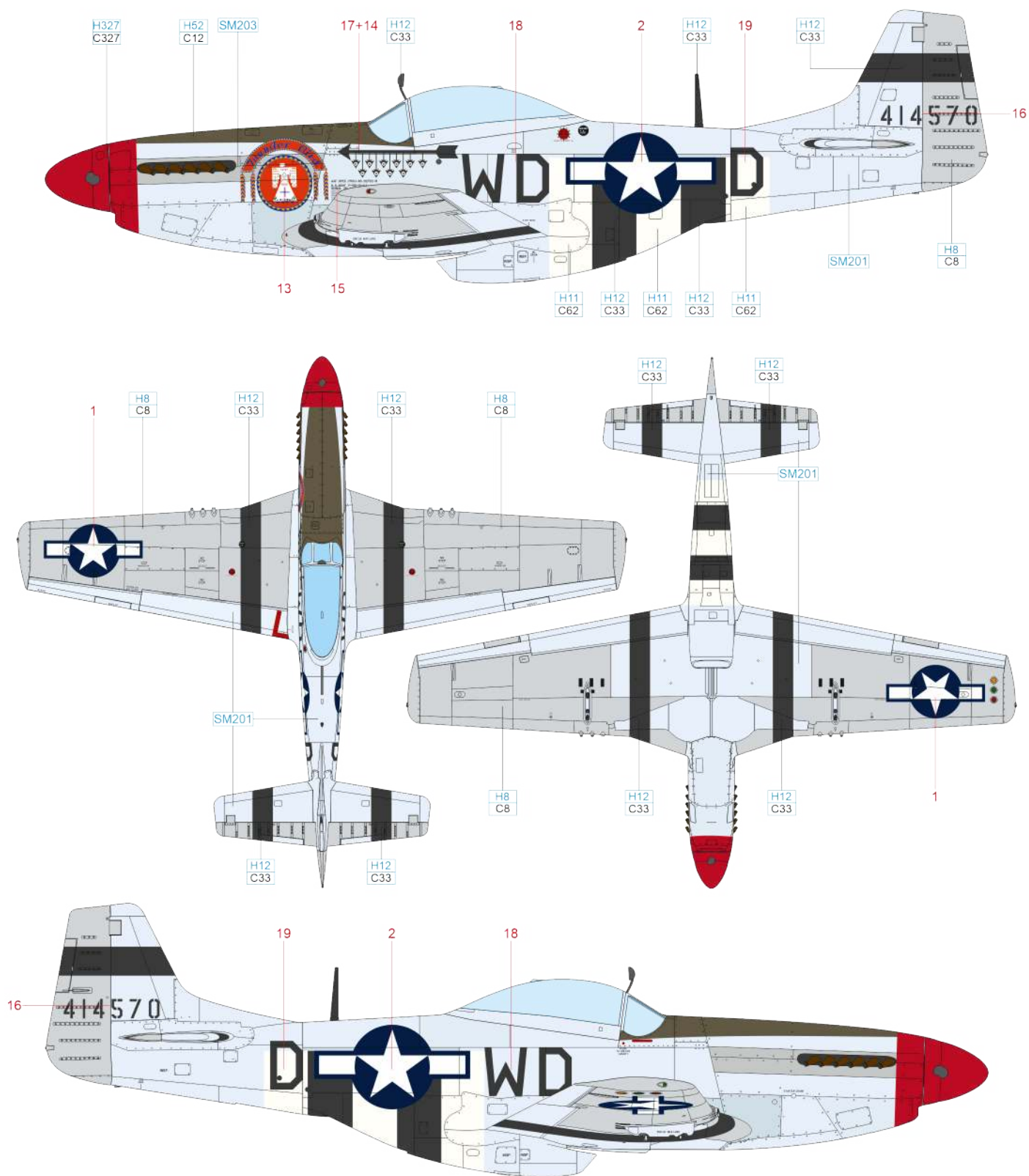
Arthur Bowers sloužil u 334th Fighter Squadron od 16. listopadu 1944 až do konce války. Mustang, který mu byl přidělen, pojmenoval Sweet Arlene podle své manželky, jejíž fotografie byla také předlohou kresby na přídi. Autorem kresby byl S/Stg Donald Allen, který se podepsal pod černou linku, na které Arlene sedí. Bowers absolvoval celkem 30 misí a ačkoliv nedosáhl žádného vítězství ve vzdušném boji, stal se i tak esem díky zničení šesti nepřátelských letadel na zemi. Červená příď byla hlavním identifikačním znakem 4th Fighter Group a měla tři podoby. Sweet Arlene měla na trupu finální podobu platnou od ledna 1945. Rozlišovací zbarvení jednotlivých squadron v rámci 4th Fighter Group bylo na směrové kormidlo aplikováno od listopadu 1944 – červená pro 334th FS, bílá pro 335th FS a modrá pro 336th FS.

SUPER FINE SILVER 2	SM201	OLIVE DRAB	H52 C12
SUPER IRON 2	SM203	SILVER	H8 C8
		FLAT BLACK	H12 C33
		RED	H327 C327

B

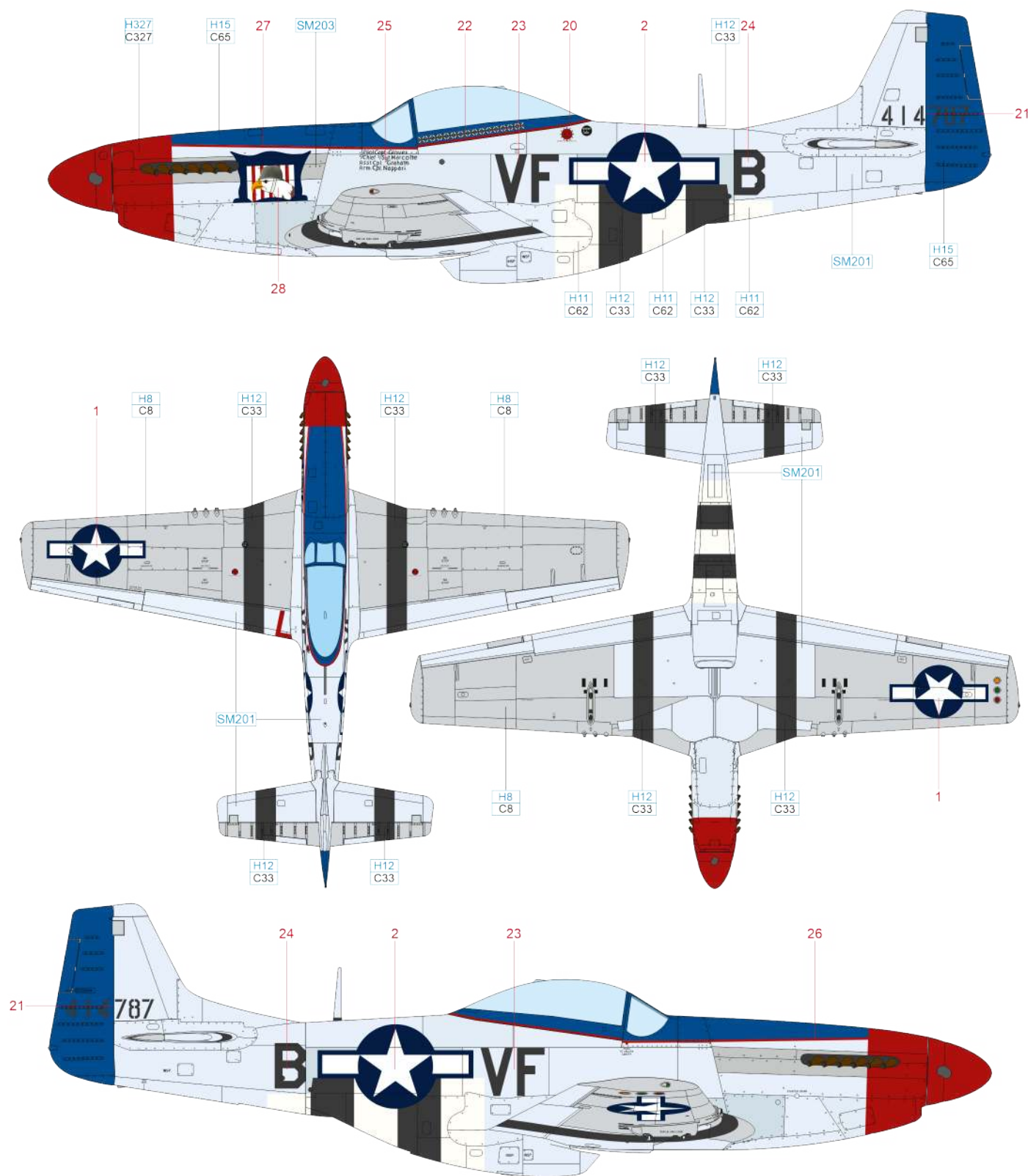
Ted Lines převzal tohoto Mustanga začátkem října 1944 (původně měl kód WD-A a nesl jméno Ridge Runner) po Maj. Pierce McKennonovi, který ukončil bojový turnus. Po překódování na WD-D si Ted Lines svůj nový Mustang vyzdobil stejně jako dva předchozí letouny, tedy erbem s indiánskými motivy, nápisem Thunder Bird a unikátním stylem značení sestřelů. Přestože je Linesovi oficiálně připisováno deset vítězství, zkoumání bojových zpráv ukazuje, že ve skutečnosti zničil 14 nepřátelských letadel. Červená příd' zobrazuje původní podobu, platnou od března do listopadu 1944.

SUPER FINE SILVER 2	SM201	OLIVE DRAB	H52 C12	FLAT WHITE	H11 C62	
SUPER IRON 2	SM203	SILVER	H8 C8	FLAT BLACK	H12 C33	RED H327 C327

C P-51D-10, 44-14787, Maj. Fred W. Glover, 336th FS, 4th FG, 8th AF, Debden, Velká Británie, listopad–prosinec 1944

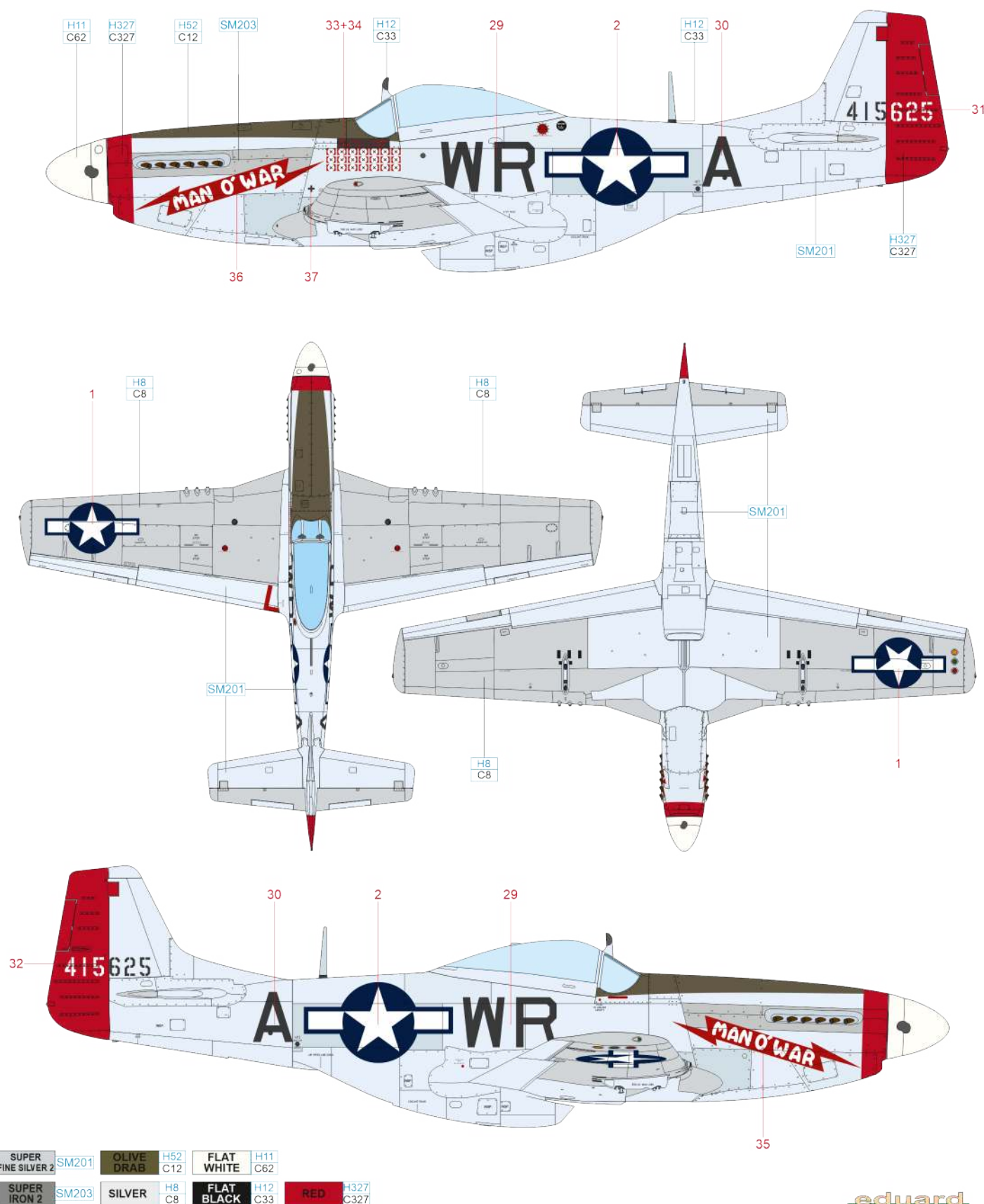
Rodák z Asheville v Severní Karolíně byl po leteckém výcviku přidělen do Anglie k No. 310 Ferry Squadron, přepravující letadla. Glover byl s tímto zařazením naprosto nespokojený, protože chtěl být stíhacím pilotem. Protože byly jeho žádosti opakovaně ignorovány, provedl střemhlavý let s transportním letounem Oxford. Pilotova nekázeň se úřadům nelíbila, Glover nicméně dosáhl svého a 20. února 1944 byl poslán k 336th Fighter Squadron, spadající pod 4th Fighter Group, aby se zapojil do bojových operací. Dne 30. dubna, při ostřelování letiště Lyon/Bron, byl Gloverův Mustang zasažen protiletadlovou palbou a pilot musel vyskočit. Podařilo se mu vyhnout se zabití a nakonec se 28. května vrátil do Anglie. V srpnu 1944 se stal velitelem 336th Fighter Squadron. Během válečné kariéry dosáhl 11 sestřelů a zničil také 13 letounů na zemi. Mezi jeho sestřely patří i raketový Me 163 Komet, jehož pilot udělal fatální chybu, když zpomalil, aby mohl zaútočit na formaci bombardérů USAAF. Se zobrazeným Mustangem létal Glover na podzim 1944. Prodloužené rozhraní červené přídě je platné pro přelom let 1944 a 1945. Panel proti oslnění, rám kabiny (označující status velitele) a kormidlo byly v modré barvě, která byla rozlišovacím znakem 336th Fighter Squadron.

SUPER FINE SILVER 2	SM201	OLIVE DRAB	H52 C12	FLAT WHITE	H11 C62
SUPER IRON 2	SM203	SILVER	H8 C8	FLAT BLACK	H12 C33
				RED	H327 C327
				BRIGHT BLUE	H15 C65

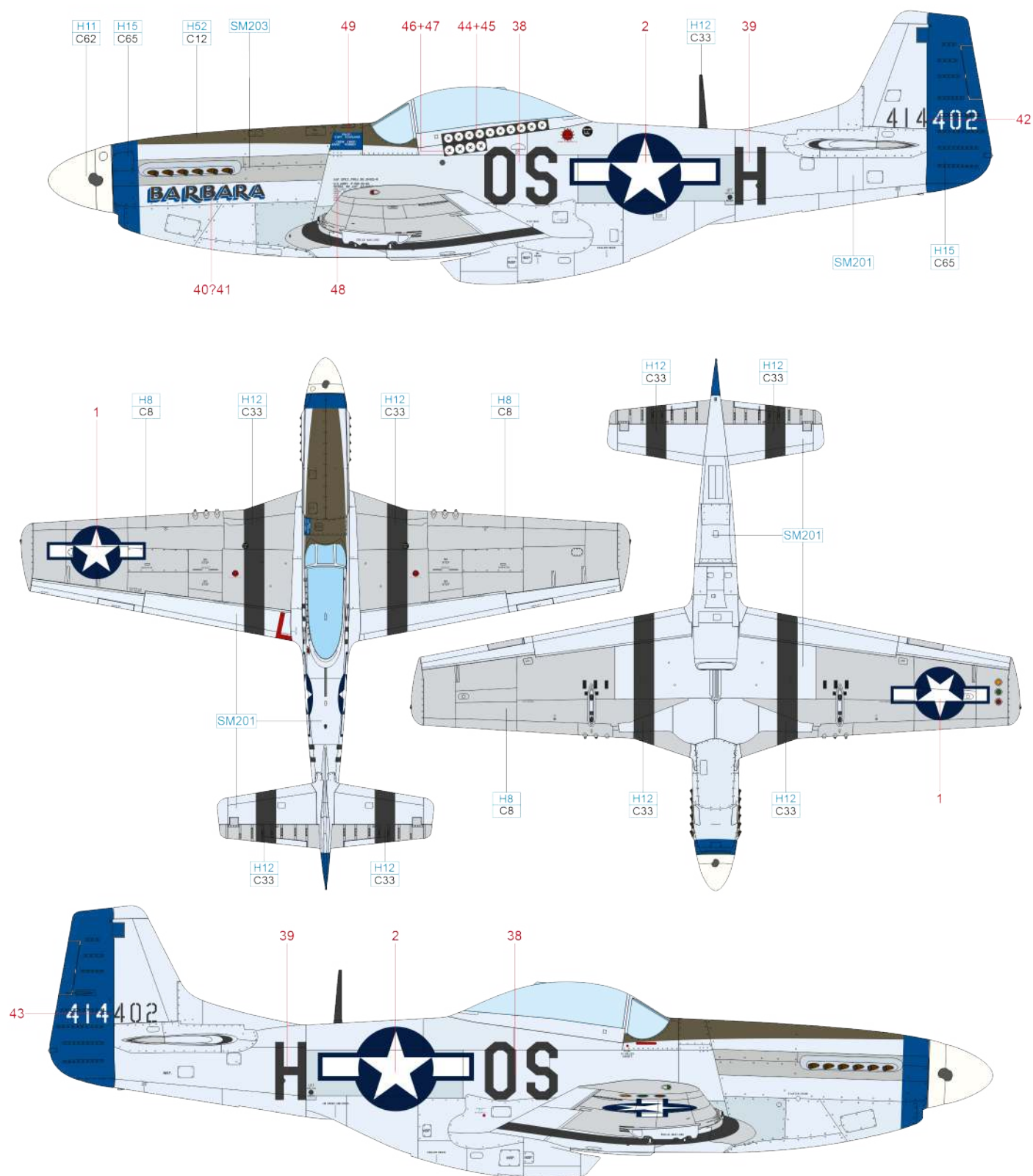
D P-51D-15, 44-15625, Col. Claiborne Kinnard Jr., 355th FG, 8th AF, Steeple Morden, Velká Británie, leden-únor 1945

Claiborne Holmes Kinnard byl jedním z nejúspěšnějších pilotů v boji proti pozemním cílům. Po získání pilotní kvalifikace velel od listopadu 1943 do června 1944 354th Fighter Squadron. Dne 12. června 1944 mu bylo svěřeno velení nadřazené 355th Fighter Group, kterou vedl do konce srpna. V září byl převelen k 4th Fighter Group, které také na krátký čas od 3. listopadu do 29. listopadu 1944 velel. Poté se vrátil zpět k 355th FG, kde sloužil do května 1945. Během své kariéry dosáhl osmi vítězství ve vzdušném boji a dalších sedmáct letadel zničil na zemi. Se zobrazeným Mustangem létal Kinnard poté, co se koncem února 1945 vrátil k 355th FG jako její velitel. Stejně jako jeho předchozí Mustangy, nesl i tento z obou stran krytu motoru jméno Man O'War, tentokrát vyvedené v červeném blesku. 355th Fighter Group byla nejlépe hodnocenou skupinou v ničení letadel na zemi, za což získala přezdívku Steeple Morden Strafers. Po skončení války byla přemístěna do Gablingenu v Německu a stala se součástí okupační armády.

E P-51D-10, 44-14402, Capt. Fred R. Haviland Jr, 357th FS, 355th FG, 8th AF, Steeple Morden, Velká Británie, listopad 1944

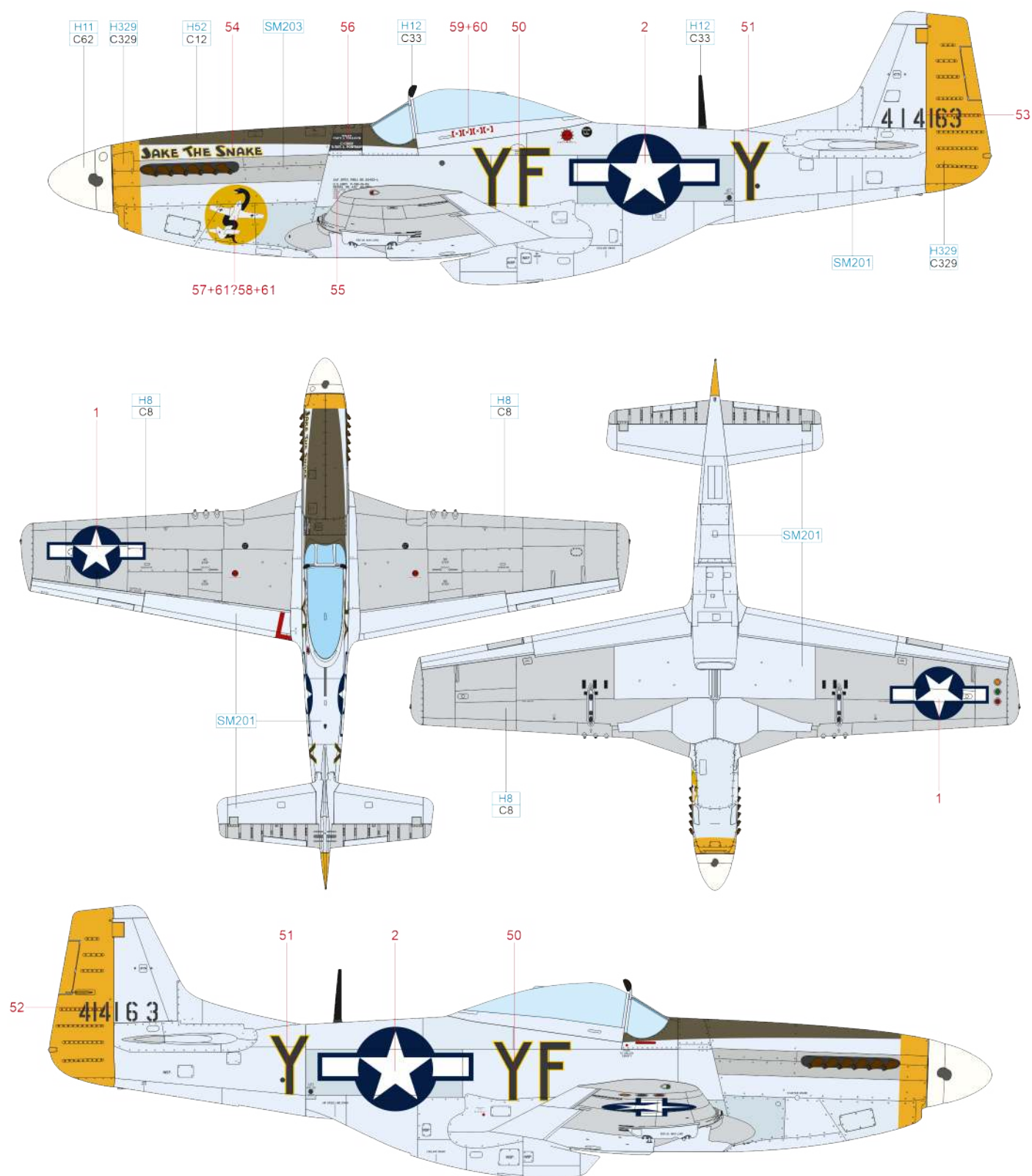
Fred Haviland získal 20. května 1942 kvalifikaci pilota v hodnosti 2nd Lieutenant. Byl vyslán do Velké Británie, kde nejprve sloužil u 496th Fighter Training Group. Dne 11. června 1944 byl převelen k 65th Fighter Wing a odtud k 357th Fighter Squadron, 355th Fighter Group. V lednu 1945 byl povýšen do hodnosti Major a 11. února 1945 skupinu opustil. Válku zakončil s celkovým skóre šesti zničených letounů nepřítele ve vzduchu a stejný počet jich zničil na zemi, čímž se stal druhým nejúspěšnějším pilotem u 357th FS. Po zbytek války byl převelen na velitelství 65th Fighter Wing. Mustang Freda Havilanda, pojmenovaný Barbara, nesl modré rozlišovací identifikační znaky značící příslušnost k 357th FS a dosáhl s ním posledních dvou sestřelů u této jednotky.

SUPER FINE SILVER 2	SM201	OLIVE DRAB	H52 C12	FLAT WHITE	H11 C62
SUPER IRON 2	SM203	SILVER	H8 C8	FLAT BLACK	H12 C33
				BRIGHT BLUE	H15 C65

F P-51D-10, 44-14163, Capt. John F. Tullock Jr., 358th FS, 355th FG, 8th AF, Steeple Morden, Velká Británie, leden 1945

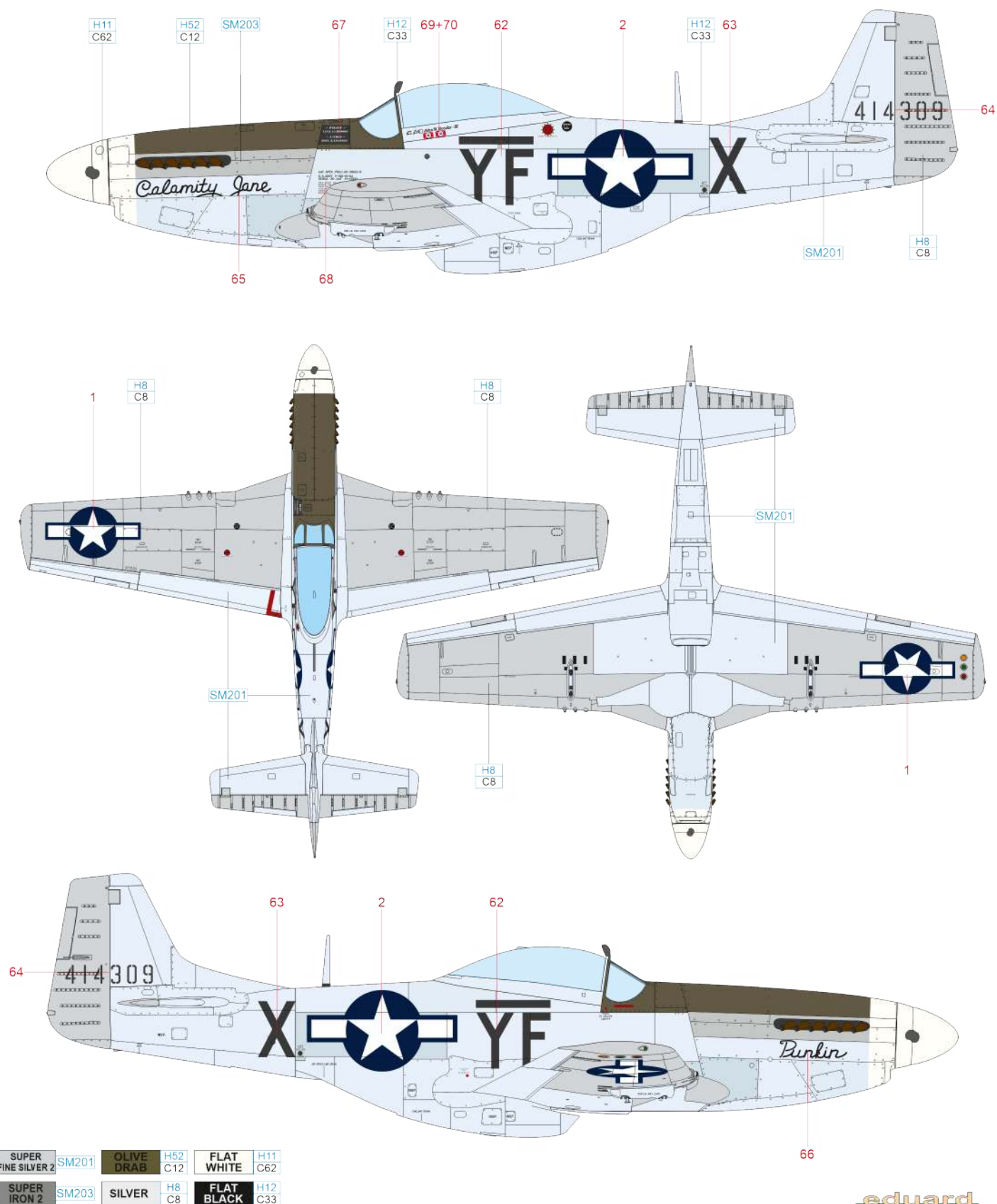
S tímto nápadně zbarveným Mustangem, přezdívaným Jake The Snake, létal na jaře 1945 u 358th Fighter Squadron Capt. John F. Tullock Jr. Jeho letoun zdobil na přední nejen jeho osobní emblém – had, který škrtí Messerschmitt, ale také čtyři dosažené sestřely na rámu kabiny a nestandardně žlutě lemované trupové kódy. Stejně jako mnoho pilotů té doby, i John Tulloch Jr. si nechal na rám kabiny svého Mustangu namontovat dvě vnější zrcátka.

SUPER FINE SILVER 2	SM201	OLIVE DRAB	H52 C12	FLAT WHITE	H11 C62
SUPER IRON 2	SM203	SILVER	H8 C8	FLAT BLACK	H12 C33
				YELLOW	H329 C329

G P-51D-10, 44-14309, Lt Col John A. Brooks III, 2nd Scouting Force, 355th FG, 8th AF, Steeple Morden, Velká Británie, leden 1945

Scouting Force vytvořil plukovník Bud Peaslee, velitel 384th Bombardment Group v roce 1944 jako způsob, jak získat informace v reálném čase před bombardovacími misemi Osmé letecké armády (8th Air Force) nad okupovanou Evropou a nacistickým Německem. 2nd Scouting Force byla založena a aktivována 26. září 1944 jako čtvrtá letka 355th Fighter Group. Přístup k vytvoření nové letky spočíval v tom, že každá stávající Squadrona (354th, 357th a 358th FS) vytvořila letku „E“ složenou ze šesti Mustangů. Piloti jednotky byli přiděleni z několika různých stíhačích a bombardovacích jednotek. Velitelem 2nd Scouting Force byl Lieutenant Colonel John A. Brooks III. Brooks přinesl bohaté zkušenosti z bombardovacích operací, včetně vedení 389th BG při útoku na Ploesti 1. srpna 1943, za který získal Stříbrnou hvězdu. Ačkoli vzdušný boj nebyl primární misí 2nd Scouting Force, 9. února 1945 John a jeho wingman zaútočili na více než 100 německých stíhaček. Brooks sestřelil dvě Bf 109, čímž zcela zastavil německý útok na bombardovací svaz a zachránil životy stovek členů osádek bombardérů. Za své velitelské schopnosti a hrdinský čin byl vyznamenán druhou nejvyšší vojenskou medailí, Distinguished Service Cross. Bíle natřená příď Mustangů byla hlavním identifikačním znakem 2nd Scouting Force v rámci 355th Fighter Group.

H

Wall

**SUPER
FINE SILVER 2**

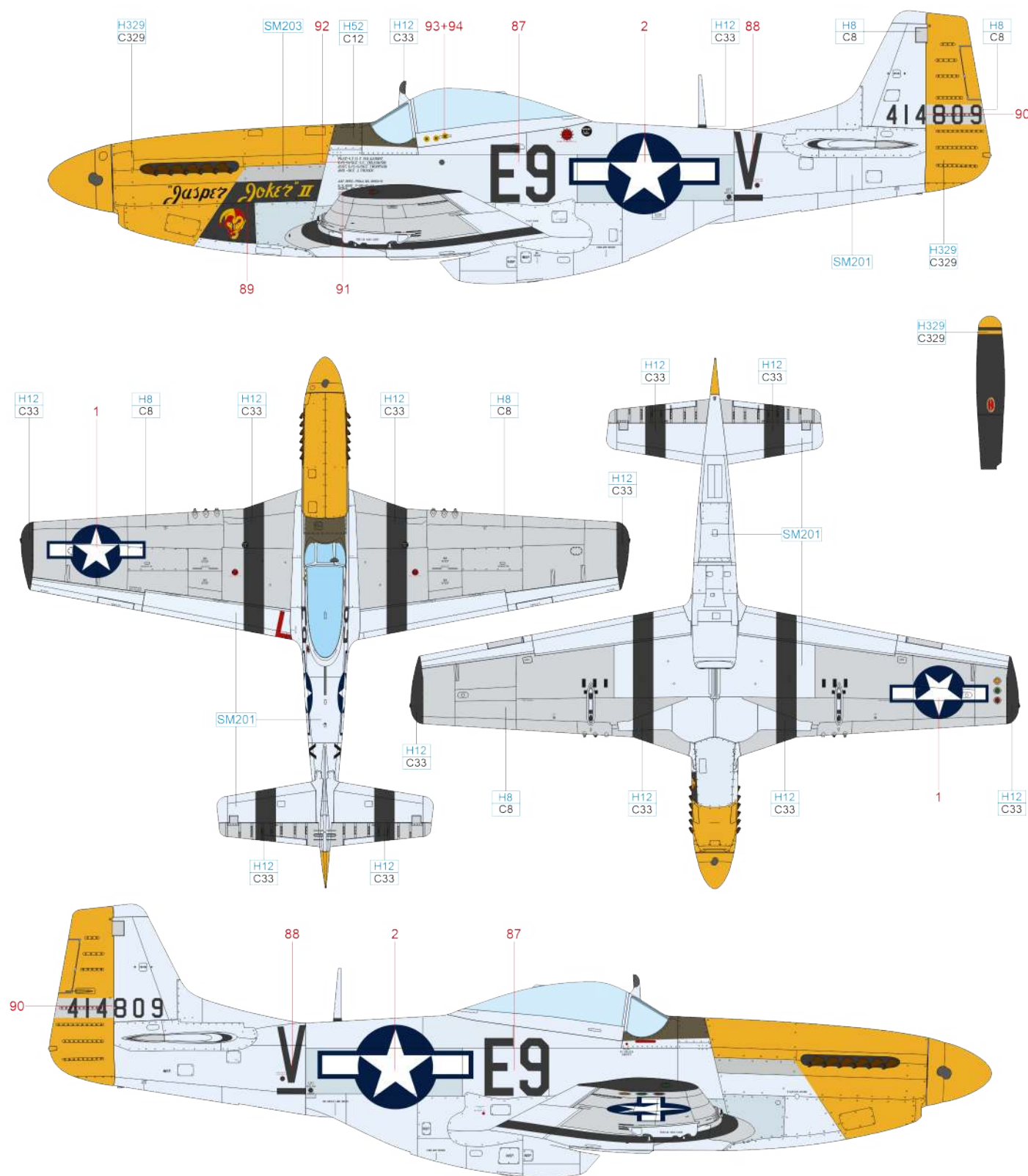
1

prvním generálním adjutantem státu Michigan. V této funkci setrval až do konce své aktivní služby v roce 1950.

J P-51D-10, 44-14809, Lt. Donald F. Vulgamore, 376th FS, 361st FG, 8th AF, Little Walden, Velká Británie, listopad 1944

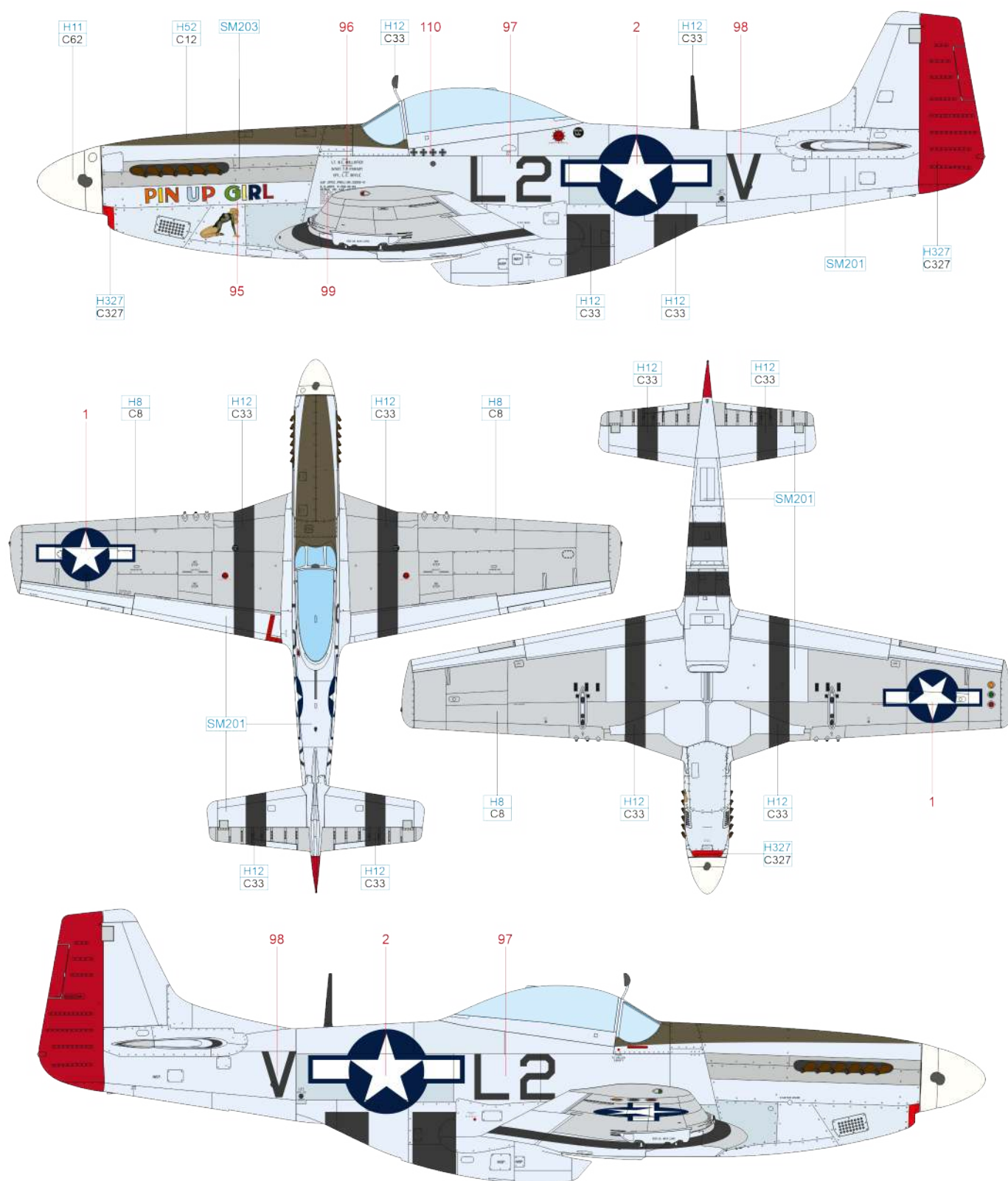
Jedním z nejpestřeji pomalovaných Mustangů u 376th Fighter Squadron byl Jasper Joker II, pojmenovaný Lt. Donaldem F. Vulgamorem podle jeho rodného města Jasper ve státě Ohio. Mustang již nesl žlutou příď, zavedenou od srpna 1944, a žluté směrové kormidlo, které bylo identifikačním znakem 376th FS. Donald Vulgamore dosáhl s tímto Mustangem dvou sestřelů ve vzdušných bojích a dva letouny zničil na zemi. 361st Fighter Group byla přezbrojena na letouny P-51 Mustang v květnu 1944. V září 1944 se celá skupina přesunula ze základny RAF Bottisham na letiště Little Walden v Essexu a pokračovala v doprovodech bombardérů až do 1. února 1945, kdy byla přemístěna do Francie, odkud operovala až do 9. dubna 1945. Poté se vrátila do Little Walden, kde zůstala až do listopadu 1945.

SUPER FINE SILVER 2	SM201	OLIVE DRAB	H52 C12	YELLOW	H329 C329
SUPER IRON 2	SM203	SILVER	H8 C8	FLAT BLACK	H12 C33

K P-51D-10, 44-14651, Capt Barkley Holister a Lt. John C. Donnell, 434th FS, 479th FG, 8th AF, Wattisham, Velká Británie, listopad 1944

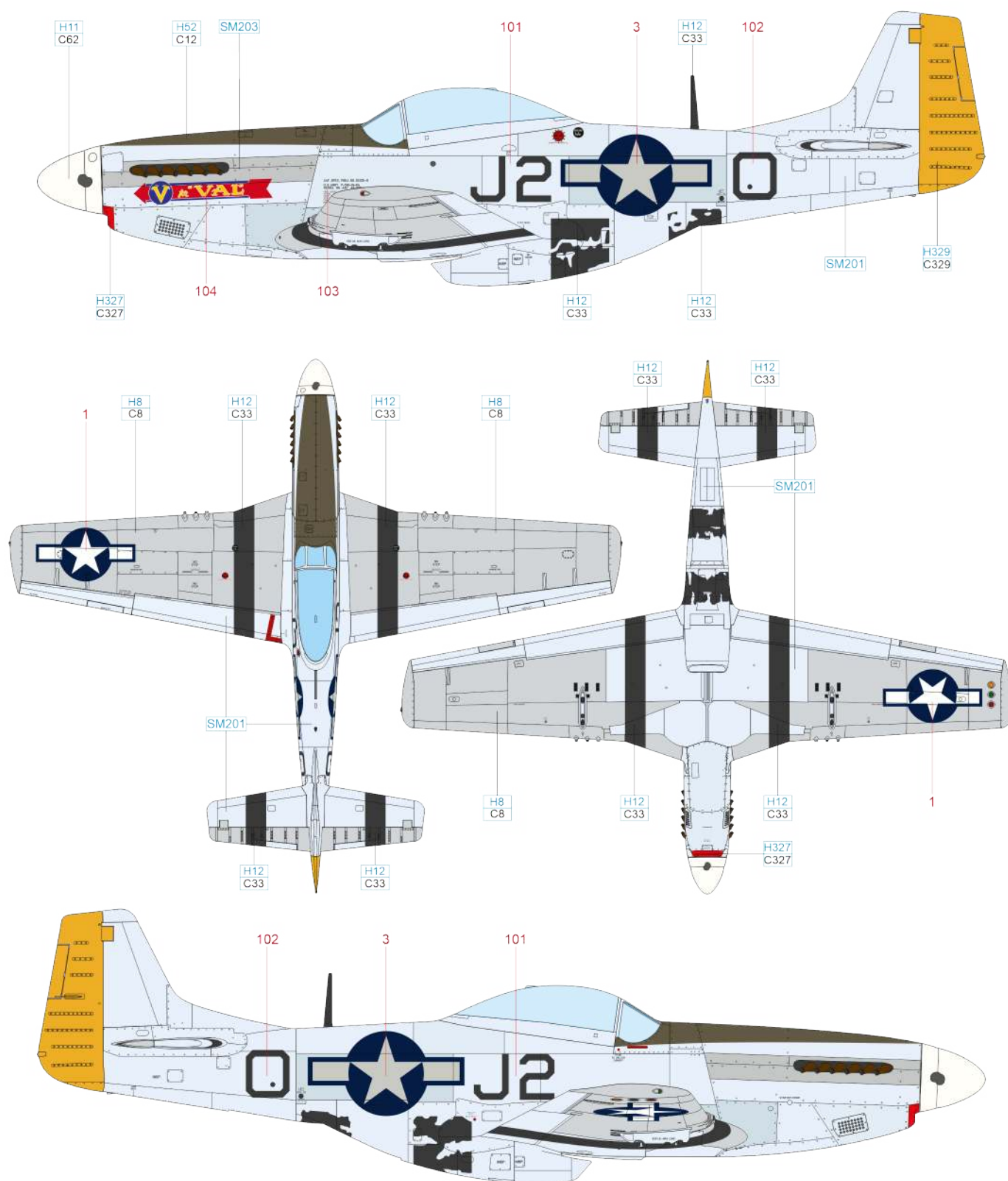
479th Fighter Group byla poslední stíhací skupinou která se připojila k 8. letecké armádě, a to 14. května 1944. Skupina byla známa jako Riddle's Raiders podle svého prvního velitele, Lt. Col. Kylea L. Riddlea. Zpočátku létala na letounech P-38 Lightning, v září 1944 byla přezbrojena na Mustangy P-51. Nápis Pin Up Girl, nakreslený duhovými barvami na levoboku přídě, byl dílem Sgt. Freda Haynera. Hollister dosáhl s tímto letounem v srpnu 1944 dvou vítězství. Dne 14. února 1945 byla Pin Up Girl ztracena včetně pilota Lt. Johna Donnella během letecké bitvy poblíž Berlína. Identifikačním znakem 435th Fighter Squadron bylo červené směrové kormidlo.

SUPER FINE SILVER 2	SM201	OLIVE DRAB	H52 C12	FLAT WHITE	H11 C62
SUPER IRON 2	SM203	SILVER	H8 C8	FLAT BLACK	H12 C33
				RED	H327 C327

P-51D-10, 44-14354, Lt. Phillip D. Gossard, 435th FS, 479th FG, 8th AF, Wattisham, Velká Británie, říjen 1944

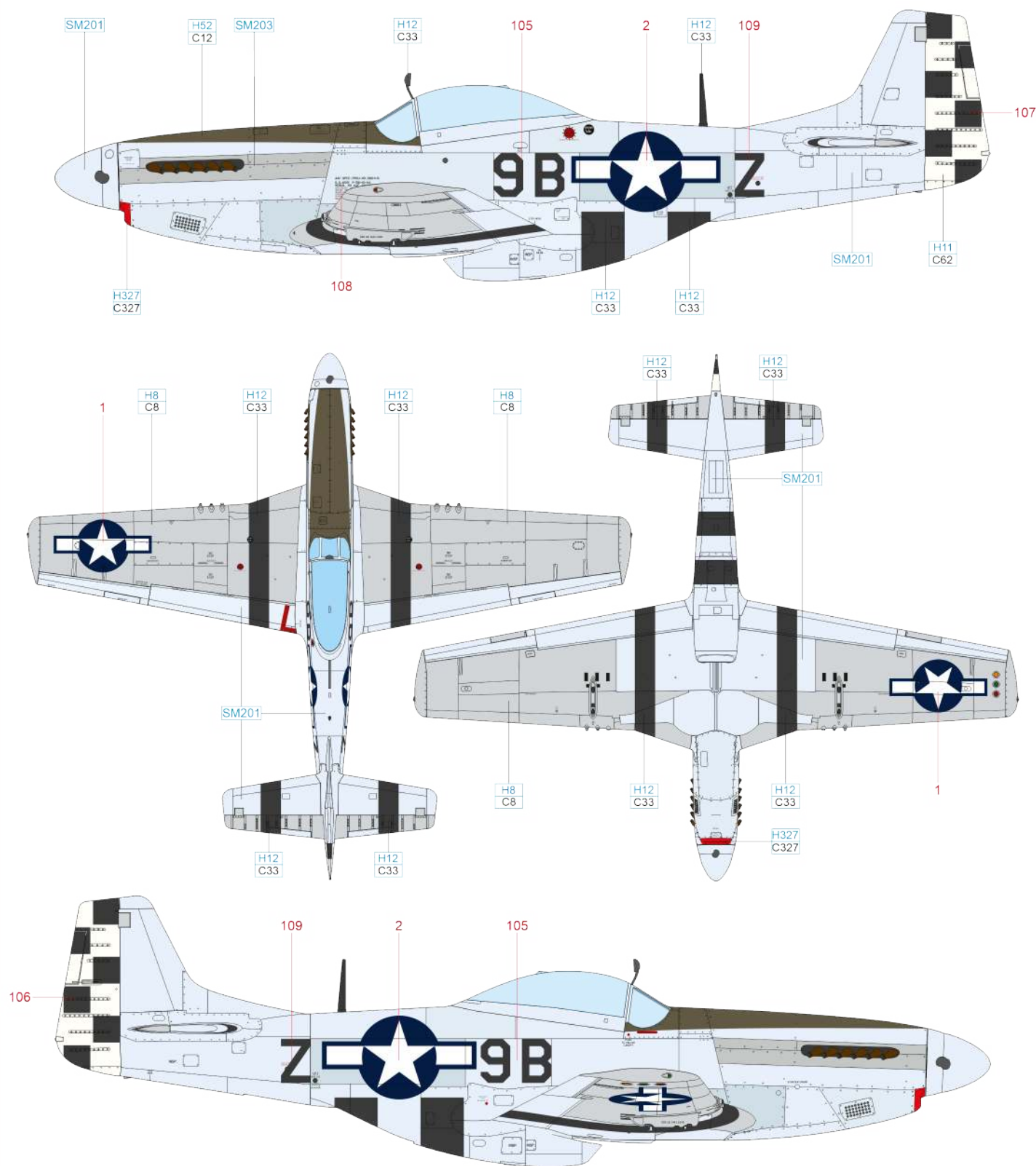
Poté co byla 435th Fighter Squadron v polovině září 1944 přezbrojena z P-38 Lightning na P-51D Mustang, byl zobrazený Mustang s nápisem V for VAL přidělen Lt. Phillipu Gossardovi. Dne 2. prosince 1944 byl poškozen a když o několik dní později Gossardovi skončila operační túra, byl V for VAL vyřazen. Žluté směřové kormidlo bylo identifikačním znakem pro 435th Fighter Squadron.

SUPER FINE SILVER 2	SM201	OLIVE DRAB	H52 C12	FLAT WHITE	H11 C62
SUPER IRON 2	SM203	SILVER	H8 C8	FLAT BLACK	H12 C33
				RED	H327 C327
				YELLOW	H329 C329

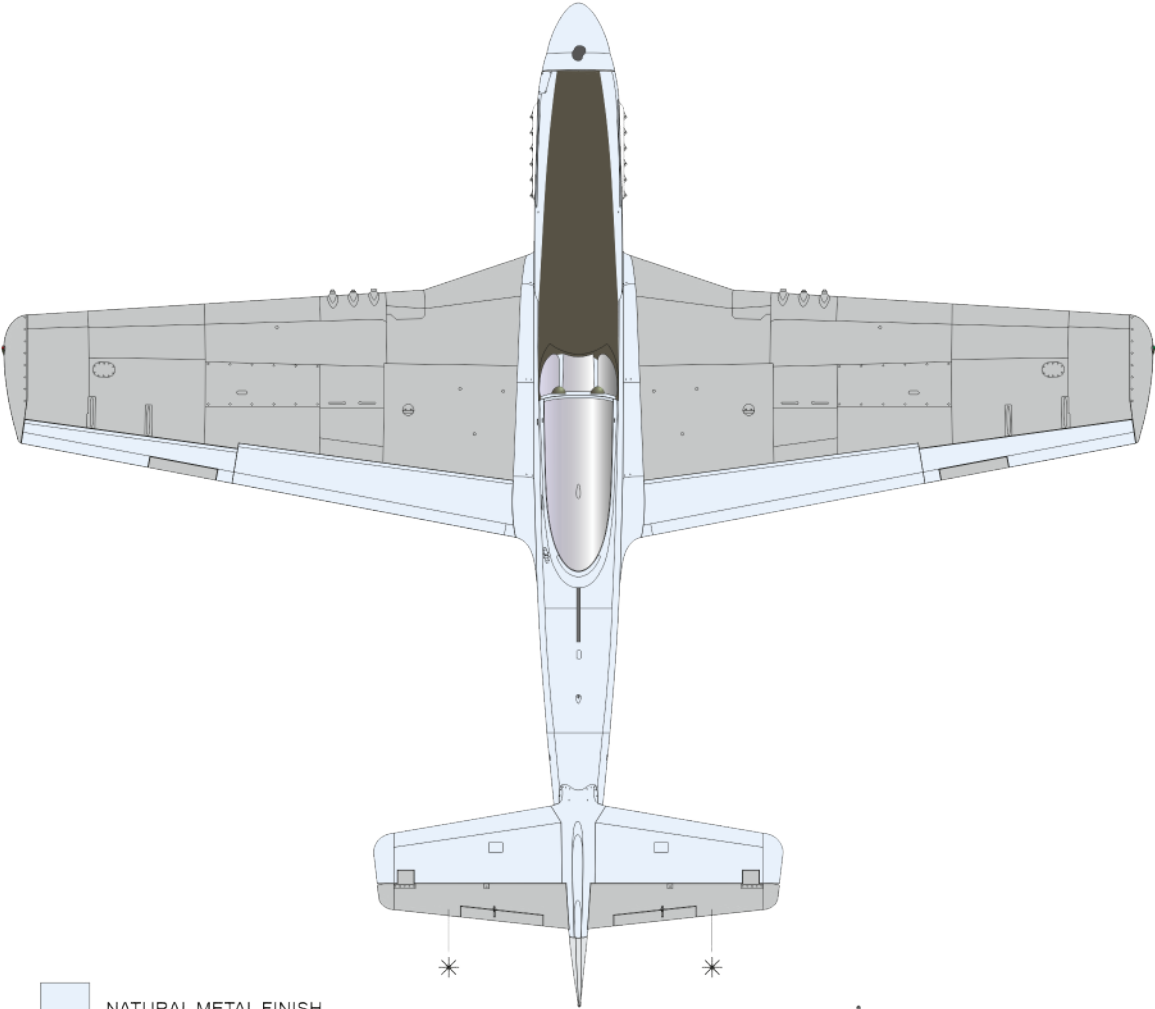
M P-51D-10, 44-14351, Col. Hubert Zemke, HQ 479st FG, 8th AF, Wattisham, Velká Británie, září 1944

Hubert „Hub“ Zemke, byl jedním z nejúspěšnějších letců 2. světové války a vynikajícím velitelem. V roce 1936 absolvoval základní pilotní výcvik v Randolph Field v Texasu. V roce 1937 absolvoval kurz stíhacích pilotů v Kelly Field v Texasu a v roce 1941 byl přidělen k americké ambasádě v Moskvě, kde školil ruské piloty na letadlech P-40 Tomahawk. Po návratu do Spojených států převzal Zemke v září 1942 velení nad legendární 56th Fighter Group – první jednotkou armádního letectva vybavenou tehdy novými P-47 Thunderbolt. Pod jeho vedením dosáhla „Zemkeho vlčí smečka“ více než 500 z celkových 674 vzdušných vítězství 56th Fighter Group. Samotný Zemke přispěl 16 sestřely. Počátkem srpna 1944 převzal velení 479st Fighter Group vyzbrojené P-51D Mustang a 26. září během svého prvního vzdušného střetu s nepřítelem při letu s Mustangem Zemke sestřelil dva Bf 109 nad německým Münsterem. Jedním ze sestřelených německých pilotů byl Alfred Gristawski, eso se 132 sestřely. Posledního sestřelu dosáhl Zemke 7. října, kdy se podílel na zničení Bf 109. Dne 30. října 1944 musel Zemke při své 154. bojové misi vyskočit ze svého Mustangu v nepříznivém počasí nad nepřátelským územím. Po několika dnech útěku byl zajat a poslán do zajateckého tábora Stalag Luft I, kde strávil zbytek války. Stal se neoficiálním velitelem přibližně 7 000 vězňů, kteří si sami říkali Prozatímní křídlo X. Po válce zůstal Zemke u letectva, účastnil se berlínského leteckého mostu a pracoval v Pentagonu.

SUPER FINE SILVER 2	SM201	OLIVE DRAB	H52 C12	FLAT WHITE	H11 C62
SUPER IRON 2	SM203	SILVER	H8 C8	FLAT BLACK	H12 C33
				RED	H327 C327

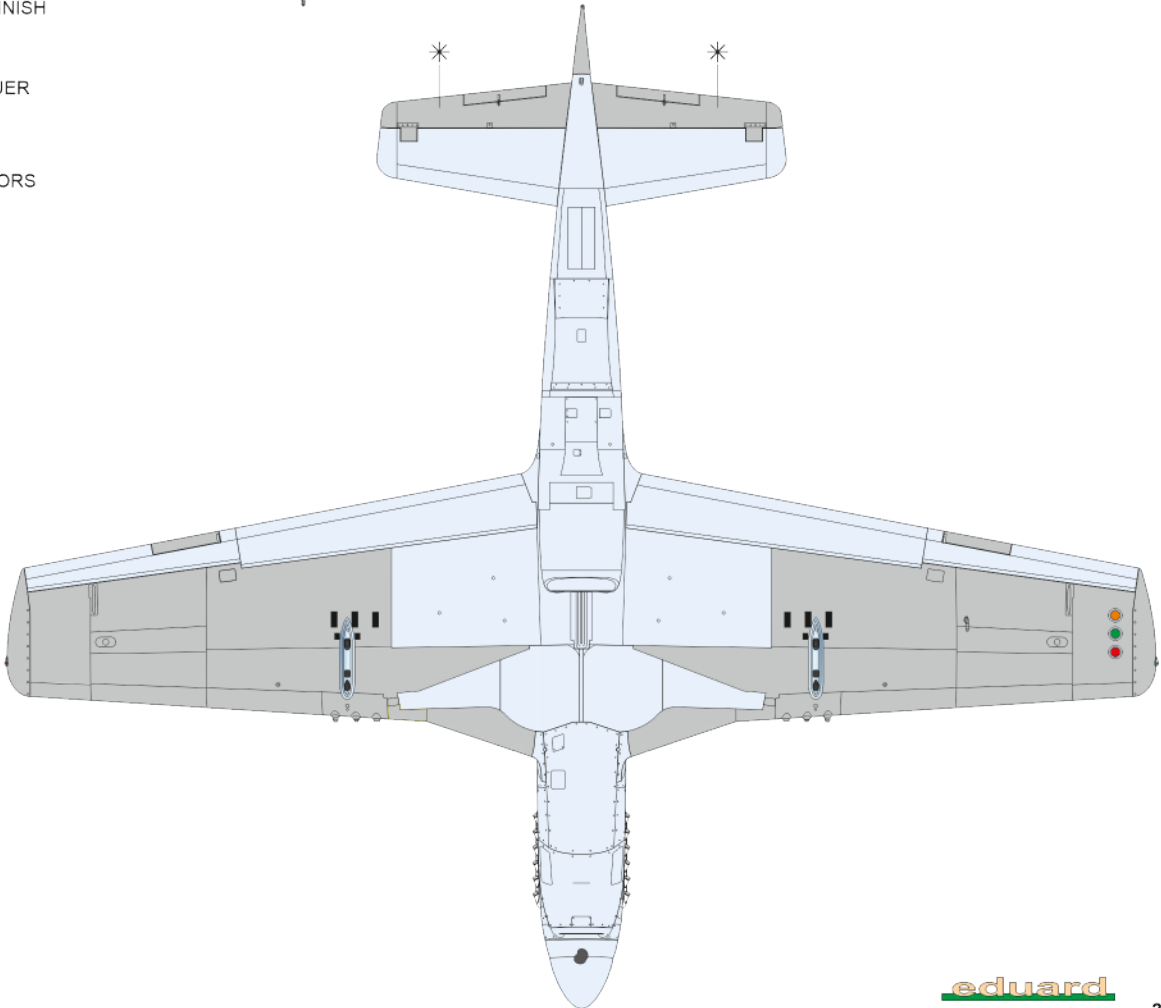
P-51D ALUMINIUM LACQUER PAINTED AREAS

 NATURAL METAL FINISH

 ALUMINIUM LACQUER

* FOR FABRIC COVERED ELEVATORS

P-51D

STENCILING POSITIONS

decals No. S37, S62 - on late version only

